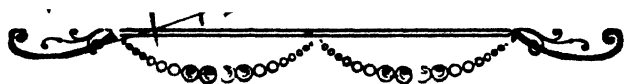

ಶೇ ವರಿಸ್ ಬ

360

5054

ఆ ద వా ని
క థ

ప్రకటన కర్త

ఎస్. గుడి

S. GUDI

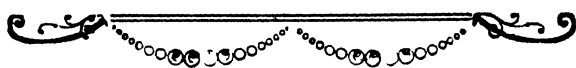

Printed at
Sri Vyasa Press, Tirupati,

1936.

శ్రీ:

ఆ ద వా ని
క థ

ప్రకటన కర్త

ఎస్. గుడి

S. GUDI

Printed at
Sri Vyasa Press, Tirupati.

1936.

శ్రీమత్పరమహంస ఋషివాజక త్యాద్యనేకగుణగణా లంకృతు
లును శ్రీమదుత్తరాది మతాధీశులునగు శ్రీసత్యధ్యాన తీర్థపూజ్యపాదుల
వారీపురమునకు (అదవానికి) యువ సం॥ మార్గశీర్ష శుద్ధ ౧౪లు
దిగ్విజయము చేసిరి. యథావిధిగ నశేషాస్తికసంఘమునకు ప్రతిదినము
సాయంకాలము ధర్మోపదేశమును చేయుచుండ్రిరి.

ఈకాలమున ఈయూరి అద్వైతప్రబోధక సంఘమువారు శ్రీవారి
ధర్మోపదేశమునువిని సహింపనేరక అద్వైతప్రాశస్త్యమును గురించి
ఉపన్యసించుటచేత ఈక్రింది ఆహ్వాన పత్రము పంచిపెట్టిరి.

శ్రీరస్తు.

శ్రీశ్రీజగద్గురు శ్రీమచ్చంకరాచార్యభగవత్పూజ్య శాక్షేభ్యోనమః
అద్వైత వేదాంత మహాసభ.

ఆహ్వాన పత్రిక.

11.12.1935 తేది నుండి ప్రతిదినం సాయంకాలము 5—30
ఘంటలకు శ్రీ కొండా విశ్వనాథస్వామి దేవాలయమునందు.

అద్వైత ప్రాశస్త్యము

గూర్చి పండితులపన్యసించుట బ్రాహ్మణాది చాతుర్వర్ణ్యముల
వారు విచ్చేసి వేదాంతోపన్యాసములవిని ధన్యులయ్యెదగుగాక.

అద్వైతప్రబోధకసంఘము, }
అదవాని 10.12.35.

ఇట్లు,
కార్యనిర్వాహకులు.

వైఆహ్వాన పత్రికను జూచి ద్వైతపండితులు కొందరు అద్వైత
ప్రాశస్త్యమును గూర్చి విచారముజేయుటకు నభిలషించినవారై ద్వైత
సంఘ ప్రమాదిని సభవారిని అద్వైతసంఘముతో నేర్పాటుచేయ
గోరి, దానిపై ద్వైతసంఘ ప్రమాదిని సభవారు సదకు అద్వైతోప
న్యాసములకు ద్వైతపండితులు విచారము కొరకై రావచ్చునా? యని

శేఖమూలకముగ అద్వైతసంఘాధ్యక్షుడైన మః రాఃరాశ్రీ వై. గోవింద రావుగారిని అడుగగా వారు సదరు శేఖను రెండు గోజులు తమ యొద్దనే నుంచుకొనిన తరువాత తాము తాతా-లిక సభాధ్యక్షులనియు, స్థిరముగానుండిన సభాధ్యక్షులకు ఆ శేఖను పంపుకొనవలయునని వాపసు పంపిరి. తరువాత ద్వైతసంఘాధ్యక్షుడు అద్వైతసంఘమునకు ఖాయముగా నుండు అధ్యక్షులెవరో వారికి ఈ శేఖను పంపవలెనని మరల మః రాఃరాశ్రీ వై. గోవింద రావు గారిని వ్రాతమూలకముగా వేడిరి. ఇట్లు పంపిన మూడుగోజులకు, అద్వైతసంఘము వారినుండి యొక అనామక మైన శేఖ పంపబడెను. ఆ శేఖయందు అద్వైతసంఘలకు ద్వైతపండితులు వచ్చుటకు వీలులేదనియు, వారికి కలిగిన సందేహములు సివిల్ కేస్ 1, 2, ఇష్యూలఖండనమగు అసత్యధ్వంతభాస్కరమును పుస్తకమే తీర్చుననియు ప్రత్యుత్తరమియ్యబడియుండెను. ఆ శేఖయనామకమై యుండుటంజేసి సంతకములజేసి పంపబడుటకుగాను వాపసుపంపబడెను. కాని, ఆ శేఖ సంతకములు చేయబడి ఇంతవరకును పంపబడలేదు.

అనంతరము ద్వైతసంఘప్రమాదినినభ వారు ఈక్రిందివిధముగ ప్రకటించిరి.

ప్రకటన

ద్వైతసంఘ ప్రమాదిని సభా, ఆదవాని

ఈదినము [16—12—35] నుండి ప్రతిదినము సాయంకాలము 5 ఘంటలనుండి శ్రీవేంకటాపురాంజనేయస్వామి దేవాలయమున శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకత్వాద్యనేకగుణసంపన్నులగు శ్రీమదుత్తరాది మతస్వాములవారు సార్వజనికసభయందు

“ అసత్య ధ్వంత భాస్కరమును ” (సివిల్ కేసు 1, 2 ఇష్యూలఖండన గ్రంథమును) ఖండించుచున్నారు. శ్రీపూజ్యపాదులవారు ప్రైఖండన గ్రంథమంతమాత్రము సరిగా లేదని ప్రదర్శించుచున్నారు

కనుక ప్రైఖండన గ్రంథకర్తలుకాని, వారిపుస్తకమును సమర్థించుకొను నభిలాషగలవారెవరేకాని శ్రీవారిసముఖమున చర్చచేయవచ్చును, వారికన్నియనుకూలములు చేయబడును.

ఆస్తికులందరు ప్రైవిషయచర్చను వినంగోరబడుచున్నారు.

ఆదవాని
16—12—25 }

ఇట్లు,
ద్వైతసంఘప్రమాదిసీ సభా.

ప్రైవికటనమేరకు శ్రీశ్రీత్రరాదిమతస్వాములవారు అసత్యధ్వంసత భాస్కరమును మహాసభయందుఖండించిరి అనంతరము శ్రీశ్రీత్రరాది మతస్వాములవారు తిరువతియందు జరుగనున్న పండితసభకు బోవుటకు ప్రయాణానక్తులై యుండిన దినమున అద్వైత సంఘసభ్యులగు శ్రీయుత ఎ. పుట్టప్పగారును, మూగల దొడ్డి జాగీరుదారు బ్రహ్మశ్రీ రామచంద్ర భట్టుగారును 19-12-35 తేది ప్రాతః కాలమున 10 ఘంటలప్పుడు శ్రీమదుత్తరాది మతాధీశుల సమీపమునకు వచ్చి ద్వైతాద్వైత విచారముకొరకు గుంటూరు మాంతాచార్యస్వాములవారికి దెలిపినా మనియు „ 70 రూప్యముల సంపిన వచ్చెదమని వారు తంతి మూలకముగ దెలిపియున్నారు” అనియు చెప్పచు శ్రీవారికి తంజినీగూడ చూపించి „ సదరు మాంతాచార్యస్వాములవారికిని, మీకును (శ్రీశ్రీత్రరాదిమత స్వాములవారికిని) ద్వైతాద్వైతవిచారము జరుగవలెను అని ప్రార్థించిరి, ఇంతయే గాక „ స్వార్థులమగు మేమందరమును సాయంకాలమున శ్రీవారిద్వారమునకు సభావ్యవస్థచేయుటకు వచ్చుచున్నాము. అందులకై మేమందరమును (స్వార్థులందరును) శ్రీవారినుండి శ్రీముఖముల నిరీక్షించుచున్నాము” అనియు విన్నవించిరి. శ్రీముఖముల నెవలెవరికి బంపవలెనో వారిచేర్చయొక్క జాబితానుగూడ వ్రాయించిపోయిరి. జాబితాప్రకారము శ్రీవారిసన్నిధినుండి శ్రీముఖములు పంపబడినవి. వీరు ఇట్లు సాయంత్రము శ్రీవారిసన్నిధికి వచ్చునంతలో అద్వైతసంఘము

వారొక బహిరంగ లేఖను బ్రకటించి యూలోనందరికి బంచిరి. ఆ బహిరంగ లేఖ ఈక్రింద ప్రకటింప బడినది.

—: శ్రీరస్తు:—

శ్రీ మత్పురమహాసేత్యాది బిరుదాంకితులును, ఉత్తరాది మతాధీశులునునగు శ్రీసత్యధ్యానతీర్థలవారి దివ్యసన్నిధానమునకు
ఆదవాని అద్వైతి ప్రబోధక సంఘ కార్యనిర్వాహకులు వార్యులు

బహిరంగ లేఖ.

మేము నిన్నటిదినమునకు మా అద్వైత వేదాంతమహాసభా సప్తాహ మహోత్సవ కార్యక్రమమునందుండుటంబట్టి టూప్రకటన పత్రికలకు సరియగు జవాబునిచ్చుట కవకాశము లేకపోయినది. తాము తమ శిష్యులచేత మమ్ముల మీసభలకు చర్చచేయుటకు రమ్ముని చెప్పిపంపితిరి కాని, అదంతమట్టుకు సత్యమేమని శంకించి, లిఖితపూర్వకమైన ఆహ్వానమునుబంపుడని, పునః యెన్నిమారులో చెప్పి పంపితిమి కాని యింతవరకు ఆహ్వానము లేనందున మీసభకు రానిచ్చయింపక పోతిమి.

ఇట్లుండ 16—12—35 తేదీన మీసంఘమువారిచే బ్రకటింప జేయబడిన కరపత్రములో అసత్యవాస్తవతభాస్కరమును (సివిల్ కేసు ఖండనమును) ఖండించుచున్నట్లును, యెవ్వరేని చర్చించవచ్చుననియు, వారి కందులకుఁదగినన్నియనుకూలములు చేయబడుననియు వ్రాయించి నారు. మీసత్రిక అనామకమై యుండుటంబట్టియు, ఆపత్రికలో సభానియమములు గాని, అధ్యక్షుడుగాని, మధ్యవర్తిగాని ఉన్నట్లు ప్రకటింపక పోవుటంబట్టియు, మీసభకు సక్రమ చర్చజరుపుటకు రానవకాశము లేకపోయినది.

ఇప్పటికైనను పణనిర్ణయపూర్వకముగ నియమబద్ధమగు సభను ఏర్పాటుజేయునడక శ్రీమత్పురమహాసేత్యాది బిరుదాంకిత కృంగేరి

శ్రీవిఘ్నహర్తా శ్రీవిద్యాశంకరపదమావేశ ప్రకాశిత జగద్గురు శ్రీకల్యాణ
నందభారతీ మాంతాచార్యశాస్త్రిములవారితో గూడ మేము మిమ్ములను
ఈ గ్రామమునందలి సభలో వాదోప వాదములు జేయునెదుర్కొనుటకై
సంసిద్ధులముగా నుండఁగలమని అబహిరంగలేఖ మూలకముగా
తెలుపుటయైనది

17—12—35 వేదినాటి మాసభలోగూడ “నియమ బద్ధ
ముగాని సభకుఁబోవుట భావ్యముగాదు” అని సర్వులు నేకగీతముగాఁ
చీర్ఘానించియున్నారు.

మీరీగ్రామమున సక్రమముగ సభను జరుపనిచ్చుగింతు రేని 3 దిన
ములు ముందుగా మాకుఁదెలుప వలయును.

అదవాని అద్వైతి ప్రబోధక సంఘము, 19—12—1935.	}	ఇట్లు, కార్యనిర్వాహక సభ్యులు 1. ఎం. వాసుదేవశాస్త్రిలు మతాధికారి. 2. కథానాగరం చిదంబరభట్లు 3. ఆదిరాజు భీమరావు 4. వై. గోవిందరావు వకీలు. 5. డి. గోవిందస్వామిరావు. వకీలు 6. ఆలూరు నాథుశ్రీనివాస శాస్త్రిలు 7. మొదలి. నుబ్రమణ్య శాస్త్రిలు 8. కొనిగి రామచంద్రభట్లు జహగిర్ దార్ మూగలదొడ్డి 9. గుడి. హనుమంతభట్లు 10. తెక్కలకోట గణేశభట్లు

ఉదయం 10 ఘంటలకు శ్రీవారితో చెప్పిన ప్రకారము. (జాబితా
ప్రకారము.) శ్రీముఖములను అందుకొనిన అద్వైతులందరురాక
శ్రీయత పుట్టప్పగారును, బ్రహ్మశ్రీ ము! బా! రామచంద్రభట్లు ఈక్రింది

పత్రికలో ప్రకటింపబడిన అంశములను శ్రీవారితో మాట్లాడుకొని పోయిరి.

—: శ్రీ: :—

ఆదవాని అద్వైతప్రబోధక సంఘకార్యనిర్వాకుల సంతకములు చేయబడిన బహిరంగలేఖ ఒకటి 19-12-35 నాయంత్రం 6 గంటలకు శ్రీవారికిని జనులకునుపంపిన తరువాత వారిలో చేరిన కోసిగి రామచంద్రాభట్లు జవాగీరుదారును, పుట్టప్ప అనువారు ఇద్దరు మ॥ తానాజి వెంకోబరావు ఇంటికివచ్చి, కోసిగి రామచంద్రాభట్లు శ్రీఉత్తరాది మతాధీశుల వారి సన్నిధికి వచ్చి శ్రీవారితో రామచంద్రాభట్లు మాటలాడిన వివరములు:—

“ శ్రీమదుత్తరాది మతాధీశులకును, గుంటూరు శ్రీమాంతాచార్య స్వాములువారికిని, ద్వైతాద్వైత వాదములో ఆదవానిలో ఆదివారము అనగా 22-12-35 నాడు సమక్షమున బహిరంగ సభలో చర్చజరుగవలసినది. ఆసభలో వాదముచేయు ఉభయులు సమక్షముగా ప్రశ్నోత్తర రూపములతో జరుపవలసినది. ఆజరిగిన ప్రశ్నోత్తరములను లిఖిత మూలకముగా నుంచి దానికి వాదముచేయు ఉభయులు సంతకముల చేయవలయును. ఇట్లు చేసిన దానియందు యేర్పాటుచేసుకోబడిన 5 (ఐదు) సభ్యులసంతకములతో గూడ ప్రకటించవలయును. ఇట్లు ప్రకటింపబడిన ప్రశ్నోత్తరముల ఫలితార్థమును (తత్వనిర్ణయమును) జనులు నిర్ణయించుకొందురు గాక. పైవివరములు నేను లేపు (20-12-35) 7 గంటలకు గుంటూరుకు బయలుదేరి శ్రీమాంతాచార్య వారికి పైవిషయముల దెలిపి వారీకార్యక్రమముల కామోదించివచ్చినదియు లేనిదియు 21-12-35 తేది వగలు 10 గంటలలోగా లిఖితమూలకముగా శ్రీవారి సన్నిధికి తెలుపుచున్నాను. అట్లు సమాచారము తెలుపుట తప్పినయడల శ్రీవారు తిరుపతి సభకు

దయచేయవచ్చును" అని చెప్పి పోయినారు.

ఈవిషయములు సభలో చేరి అందరమువిని సంతకముచేసినాము. రామచంద్రభట్లు కట్టకడకు సంతకముచేయుటకు వెళ్ళి "మాంతాచార్ల తోలి తెచ్చెదనని ప్రమాణపూర్వకముగా చెప్పుచున్నాను. దస్కతు చేసిరావద్దని మా అద్వైతులు చెప్పియున్నాను గనుక చేవ్రాలుచేయను" అని చెప్పియున్నారు.

ఆదవాని
19-12-35 P.M. }

యస్. రఘునాథరావు

పి. శ్రీనివాసరావు

యస్. మధ్వేశాచార్యులు

తానాజి శ్రీనివాసరావు

హోతూరు జోనారాయణాచారు

వద్దనాథాచారు డొంబళ

ఎ. రామరావు

బి. శేషగిరిరావు

కె. రాఘవేంద్రాచారు

టి. పూర్ణస్వామిచారు

సి. శ్రీనివాసరావు

వెంకటాచార్య కొబ్బల

తానాజి వెంకోబరావు

యం. భీమసేనరావు

జి. వెంకోబరావు

తిరికప్పాచారు రాయచూరు

కె. వెంకోబరావు

అంబళడాగె వన్నప్ప

జయరామాచారు మలకేడి

దేశపాండె వుట్టూరావు

సూ. సీతారామాచారు

యం. గోపాలాచారు B.A.

ఇట్లు రామచంద్రభట్లు ఏర్పాటు చేసుకొని గుంటూరు శ్రీమాంతాచార్య స్వాములవారిని పిలుచుకొని వచ్చుటకు గుంటూరికి పోయి తాము చెప్పిన ప్రకారము 21—12—35 వ తేదీ పగలు 11 గంటలకు శ్రీ శ్రీరాధి మతస్వాములవారికిని అద్వైత సంఘములో భాగ్యరత్నాస్త్రికిని తంతీవార్తలనందించి.

చాకిరిని శ్రీశ్రీరాధిమధ్యస్వాములవారికిని వాదోపవాదములు జరుగును.

శ్రీ ఉత్తరాది మతస్వాముల వారి ఉన్నతవిద్యార్థులు ఇచ్చిన తంతి వార్తలు
Guntur 21-12-35 Uttaradi Swami 9-25-9-57

ADONI

Jagadguru arrives Sunday BE PREPARED

Ramachandra bhat, Jahgirdar

భాస్కరకాస్త్రీ ఇచ్చిన తంతి.

Guntur 21-12-35 Bhaskara Sastri 9-25-9-58

ADONI

Jagadguru arrives Sunday morning wait Guntaka

Ramachandra bhat

పై భాస్కరకాస్త్రీలవారికిచ్చిన తంతివార్తను అద్వైతసంఘ సభ్యులగు శ్రీయుత పి. శివరామయ్య, శ్రీయుత పి. నారాయణరావు గారును నాకు (యం భీమసేనరావుకు) ఎచ్చి చూపిరి. ఈవార్తనుకూడ శ్రీవారికి విన్నవించుకొంటిని.

శ్రీవారు (ఉత్తరాది మతస్వాములవారు) తమ పేరటవంపిన తంతివార్తను జూచి రామచంద్రభట్లుచే నేర్పాటు చేసుకొన్న ప్రకారము సభ జరుగ నున్నదని నిశ్చయించుకొని 26.12.35 వ తేదీలనుండి తిరుపతియందు తమచే జరుపబడనున్న పండితసభకు పోవుట మాని ఇచ్చటనే నిలిచిరి ఆరోజుననే అద్వైతి ప్రబోధక సంఘమువారు ఈక్రింది ప్రకారము నాయంత్రము 4 గంటలకు ప్రకటన గావించిరి.

—: శ్రీ: —

శ్రీకంఠర్ విజయతే

బ్రహ్మశ్రీ

రాజశ్రీ..... గారికి

మహాశయలారా!

22-12-35 తేది నుండి ద్వైతాద్వైత సభలు అడవాని పురమున జరుగనున్నవి. గుంటూరు శ్రీకల్యాణంధ భారతి మాంధ్రాచార్యస్వాముల

అదైవితమునకు విజయముగల్గునట్లు చేయుభారమందరిది. తత్తఃకమే
బయలుదేరిరావలెను. పండితులగు వారికి మార్గభర్తలు గూడ నీయ
బడును. విశేషించి వ్రాయుట అనవసరము.

అదైవితప్రబోధకసంఘము

ఆదవాని

20—12—35

}

ఇట్లు విన్నవించు

కథాసాగరం చిదంబరభట్టు

కార్య నిర్వాహక సంఘసభ్యుడు

ఇట్లు ప్రకటించిన దినమే మురలరాత్రి 9 గంటలకు ఈశ్రీంది
విధముగ అదైవిత ప్రబోధక సంఘముచే ప్రకటించ బడెను.

—: శ్రీరస్తు :—

ఆ హ్వా న ప తి క .

శ్రీమత్పరమహంసేత్యాది బిరుదాంకిత శృంగేరీ

శ్రీవియాపాక్ష శ్రీవిద్యాశంకరపదమావేశప్రకాశిత

జగద్గురు శ్రీకల్యాణంద భారతీ మాంతాచార్య స్వాములవారు

22—12—35 తేది భానువారము 9 గంటల రైలుకు గుంటూరు నుండి

గూపురమునకు విజయము చేయుచున్నారు. బ్రాహ్మణాది చాతుర్వర్ణ్య
ప్రజలు శ్రీవారికి స్వాగతమిచ్చుటకై రైలుప్రవేశదగ్గరికి రావలయును.

22—12—35 సాయంకాలము 4 ఘంటలకు శ్రీకొండావిశ్వ

నాథ దేవాలయమునందు పైశ్రీవారి యధ్యక్షత క్రింద నొక మహా
సభ జరుగును. సర్వులు విచ్చేయఁప్రార్థితులు.

అదైవితప్రబోధక సంఘము,

ఆదవాని

21—12—35

}

ఇట్లు విన్నవించు,

కార్య నిర్వాహక సంఘసభ్యులు.

ఈ ప్రకటనను జూచి శ్రీయుత సి. శ్రీనివాసరావు గారు ఈ
క్రింది విధముగ ప్రకటించిరి:—

ప్రకటన.

అద్వైతి ప్రబోధక సంఘ కార్యనిర్వాహక సంఘసభ్యులవారి తరపున మి. చూగల దొడ్డి జాహగీరుదారు గారగు రామచంద్రభట్లు గారు శ్రీశ్రీశ్రీరాధి మతాధీశుల వారితో 19—12—35 తేది 7 P.M. కు మాటలాడినరీతిగ శనివారము ఉదయము తంతిద్వారా శ్రీవారితో ద్వైతా ద్వైతవివాదముల నలువ గుంటూరు శ్రీకల్యాణానందులవారు ఆదిపారము వచ్చుచున్నారనియు, సదరి వాదములు నలువ సిద్ధులుగా నుండవలెనని తెలిపిరి. ఈతంతి వార్తవినియు, మరియు 20-12-35 తేదీలు అద్వైతి సంఘమువారు ప్రకటించిన ఆహ్వాన పత్రికలోగల (22-12-35 తేది నుండి ద్వైతా ద్వైత సభలు ఆదవానియందు జరుగు చున్నవి. శ్రీకల్యాణానందుల వారికి శ్రీశ్రీశ్రీరాధి మతాధీశులకును వాదోప వాదములు జరుగును అను) అంశములను చూచి ఇట్టి సమయ మును ఎదురు చూచుచుంటిమి. తిరిగి అద్వైత సంఘమువారు 21-12-35 తేది పంచిన ఆహ్వాన పత్రిక మూలకముగా 22-12-35 తేది నాయం కాలము 4 గంటలకు మహాసభ శ్రీకల్యాణానందులవారి అధ్యక్షత క్రింద జరుగునని తెలిపినదానిని చూడగా పూర్వము బళ్ళారి నగరము నందువలె ఏలాటి సమక్షమ వాదములు జరుగక పోవునట్లు ఇప్పుడు కూడ కలుగునేమోయని అనుమానము కలిగినది.

అందువలన సర్వులకు కావలసిన తత్వ నిర్ణయమును సభయందు వాదోప వాదములుగ జరిపి అందరికి ఆనందము కలిగించు భాగ్యము నేడు కలుగవలెనని దేవుని ప్రార్థించు చున్నాము.

ఆ ద వా ని ,

22—12—35.

}

సి శ్రీనివాసరావు.

అనంతరము శ్రీ గుంటూరు స్వాములు 22-12-35 వ తేది నాడు మదరాసు మేలునకు ప్రాతఃకాలము (సుమారు 10 ఘంటలకు) ఆద

వానికి విచ్చేసిరి. వారిని పురములోనికి పిలుచుకొని వచ్చు మార్గము నందే ఈకొంది నోటినును వందిపెట్టిరి.

దిగ్విజయయాత్ర.

ఉత్తరాదిస్వాములను మధ్యస్వాములు బళ్ళారిజిల్లా ఆదవాని పురమునఁగావించుచున్న కలవరమును వారించుటకై ఆదవాని అద్వైతి ప్రబోధక సంఘమువారిచే పంపించబడిన నేను శ్రీవిద్యాశంకర వదమా వేశ ప్రకాశిత జగద్గురు శ్రీకల్యాణానందభారతీ మాంతాచార్య స్వాములవారిని దిగ్విజయమునకై నేటి సాయంకాలమున 7.30 గంటల రైలుమీద ఆదవానికి తోడ్కొని పోవుచున్నాను గావున నట్టి మహోత్సవమును జూచి యానందించుటకై వైదిక ధర్మానుయాయు లెల్లగును విచ్చేయ ప్రార్థితులు.

మకాం: గుంటూరు,

21—12—1935.

}

ఇట్లు,

రామచంద్రభట్టు.

మూగలదొడ్డి జహగీర్దారు, ఆదవాని.

ఇట్లు శ్రీమాంతాచార్య స్వాములవారు విచ్చేసినదిసమున సాయం కాలము సుమారు 3 ఘంటలకు నేను (యం. భీమసేనరావు) వారి సన్నిధికిపోయి తాము శ్రీఉత్తరాది మతస్వాములవారితో చేయు వాదముల నియమములనుగూర్చి ప్రస్తావించిరిని.

అందులకు (శ్రీకల్యాణానందభారతీ) వారు “ఆదవాని అద్వైత ప్రబోధక సంఘమువారు అద్వైతమత విషయోపన్యాసములకుగాను నన్ను పిలిపించిరేకాని శ్రీఉత్తరాది మతస్వాముల వారితో ద్వైతా ద్వైత చర్చలకుగాను తమ్మియూరికి పిలుచుకొని రాలేదనియు, వాద విషయమై రామచంద్రభట్టు గారు తమతో నేమిచెప్పలేదనియు కనుక తాము వాదమునకు రామనియు తెలివిచ్చుటయేగాక అట్లు మీస్వాము లవారు మాతో వాదము చేయుటకు ఇచ్చ కలిగియుండిరేని వారట్లు

ప్రకటనమూలకముగ దెలిపిన వత్తుమని రామచంద్రభట్టుగారి సమక్షముననే చెప్పిరి ఈయదంతమంతయుసాంతముగ శ్రీ ఉత్తరాది మతాధీశులనన్నిధిని విన్నవించితిని

ఆ దినము రాత్రి 22-12-35 న తేది సుమారు 8 గంటలకాలమున ఈకింది బహిరంగలేఖను శ్రీమదుత్తరాది స్వాములవారికి అప్పించిరి.

‘బళ్ళారిజిల్లా ఆదవాని అద్వైతి ప్రబోధక సంఘమువారు శ్రీ ఉత్తరాది మతస్థులగు శ్రీసత్యధ్యానతీర్థులవారికి వ్రాయించిపంపిన బహిరంగ లేఖ.

మీరు మార్గశీర్ష శు. ౧౫ నా డిగ్రీమమును ప్రవేశించినది మొదలు బహుళ 2 మంగళవారమునరకు ఈపురమున గావించిన వైదికనిందకు మామనంబులు తల్ప పిల్లి సంతాపమును జెంద, నట్టి సంతాపమునుండి మమ్ములను తొలగించి మామనంబులకు శాంతిగలుగజేయ నీయాదవానీపురంబునకు దిగివిజయయాత్రకై దయచేయగలందులకు ప్రార్థించుచు 17-12-౩5 తేదీన శ్రీశ్రీశృంగేరి శ్రీవిరూపాక్ష విద్యాశంకరపద మావేశప్రకాశిత జగద్గురు శ్రీకల్యాణానంద భారతీమాంతాచార్యస్వామి పూజ్యపాదులవారికి తంఱిసిచ్చి యుంటిమి. అందులకు వారనుగ్రహించి నేటి యుదయ మీపురమునకు విజయము చేసియున్నారు.

మాజగద్గురువులన్ననో మీచేద్వైతమనియు వైష్ణవ సిద్ధాంతమనియు ననుమాటలచే నార్భటముచేయు మతము స్వరూప స్వభావముల నెంతమాత్రము కలిగియుండక శశవిషాదతుల్యముగా నెప్పుచున్నవనియు సంయమనీపురము మైసోరులో విష్ణుదాసరూపమున మీచే దాఖల్ చేయబడినప్లయింటులో నుదహరింపబడిన మతస్వరూపము

మహమ్మదీయుల యొక్కయు క్రైస్తవులయొక్కయు మతస్వరూపములతో తుల్యముగానుండుటం జేసి మీ మతము ప్రచ్ఛన్న మహమ్మదీయ క్రైస్తవము నామముచే పేర్కొనబడుటకు యోగ్యత కలిగి యున్నదనియు, దానంజేసిమీమతము ఆవైదికమైనచార్యాక మతమే యగుచున్నదనియు సర్వవిధముల సభిక్షేపించియున్నారు.

అట్టి యధిక్షేపములచుండి మీమతమును రక్షించుకొనవలయునని 1935 సంవత్సరమున ఏప్రిల్ నెల 25-26-27 తేదీలలో బహిరంగ సభలో శ్రీమాజగద్గురువులవారు ప్రతిజ్ఞాపురస్కరముగాగూడ సెలవిచ్చియున్నారు. అప్పుడు మీరచటినుండియే అట్టియధిక్షేపములకు మానముద్రీను ధరించియుంటిరి. పిమ్మట జగద్గురువులు గుంటూరు పురమునకు విచ్చేసి 3-12-35 తేదీగల 12 వ శాసనమును ప్రవర్తింపజేసియున్నారు.

అట్టిజగద్గురువుల 12 వ శాసనమునుగూడ మీరొకింతయేని శ్రద్ధతోఁజూచినట్లుకన్పడదు. అట్లుమాచియున్నచో 19-12-35 తేదీన మీ కంపబడిన బహిరంగలేఖకు మీరు యవనామ సంవత్సర మార్గశీర్ష ౯నాడు మాసంఘమువారికి ప్రత్యేకముగ నాహ్వానముల బంపించియుండరు. ఏదిఎట్టులైనను జగద్గురువుల శాసనముననుసరించియు మాసభవారు 17-12-35 వ తేదీన జేసిన తిర్మానముననుసరించియు మీయాహ్వానమును లక్ష్యపెట్టి నవసరముకాన్పింపదు. ఇది యిట్లుండ 19-12-35 తేదీన రాత్రి 7 గంటలకు మ కోసిగి రామచంద్రభట్లు జహగీర్ దారును మ! పుట్టప్పగారు అయితాద్దరు మిమ్ములనుగలసి నట్లును అందు మ! రామచంద్రభట్లుగారు మీతో కొంతప్రసంగము గావించినట్లును ఒకపత్రికను యన్. రఘునాథరావు మొదలగు వారు ప్రకటించియున్నారు. ఆపత్రిక సర్వవిధముల సత్యేతరముగా నున్నది కావున ఇకముందు ఇతరులచే నెట్టిపత్రికలవ్రాసించి ప్రకటింపక మా శ్రీ జగద్గురువు వారధిక్షేపించిన మేరకు మీమతస్వరూప

స్వభావములను ప్రసాదతీయ ప్రమాణ పురస్కరముగ నిరూపించుచు, మేము 19-12-85 వ. తేదీన ఇచ్చిన బహిరంగలేఖలో కోరిన రీతి న ప్రాతమూలకముగు ప్రత్యుత్తరమును మీచేవ్రాలతో పంపుదురేని యుత్తరకార్యక్రమమును నిర్ణయించుకొనవచ్చును.

ఈవిషయములనే 22—12—85 తేదీ వరకు 3-80 గంటలకు మా శ్రీ జగద్గురువులవారి సమాక్షమున మీశిష్యులగు మ. లాండ్ల భీమనేనరావు మొదలగు వారికి చెప్పియుంటిమి.

ఇట్లు

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు

1. యం. వాసుదేవశాస్త్రిలు మతాధికారి
2. కథాసాగరం చిదంబరభట్టు
3. ఆదిరాజు భీమరావు
4. వై. గోవిందరావు వకీలు
5. డి. గోవిందస్వామిరావు వకీలు
6. అల్లూరు సాధుశ్రీనివాసశాస్త్రిలు
7. మొదలి సుబ్రమణ్యశాస్త్రిలు
8. కోశిగి రామచంద్రభట్టు జ. మూ.
9. గుడి హనుమంతభట్టు
10. తేక్కలకోట గణేశభట్టు

ఈ పత్రికను మాలో రామచంద్రభట్టుగారు నేటిరాత్రి 7 గంటలకు సత్యధ్యాన తీర్థులవారికి స్వయముగనందజేసి వంతలోనద్దానిని వారు తమనద్దనున్న మ. పడకండ్ల గురురాయాచార్యుల వారిచే చదివించి వినిపించుకొని యందులోకోరికలు ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకుగాని తుదకు యాలేఖనందుకొని యంచుకొనుటకుగాని యంగీకరించక యద్దానిని రామచంద్రభట్టుగారికి వాపసు యిచ్చివేసిరి.

అద్యులారా! శ్రీ ఉత్తరాది మతాధీశ్వరులగు శ్రీమత్కథాన
శిథులవారికి యాడంబరమంతయు నెంతనిరాధారమో నరులకు స్పష్ట
పడుచున్నదికదా! కావున వారమతమును శాస్త్రీయపద్ధతిలో
వాదించి సమర్థించు కొనలేక లేనిపోని నెపముల వన్ని తప్పించుకొని
పోవుచున్నారని తెలిసికొనవలసియున్నది.

దీనివలన నిదినరకు వీరుచ్రకటించిన విజయములన్నియు శుద్ధ
అబద్ధములని నిశ్చయింప వలసియున్నది.

22—12—35,

ఆ ద వా ని .

}

కార్య నిర్వాహక సభ్యులు

అద్వైతి ప్రబోధక సంఘము

శ్రీవాసన్నిధి యందీ బహిరంగలేఖ చదువబడెను. ఇట్లు
చదువబడిన తరువాత నేను (యం భీమసేనరావు) „గుంటూరు
స్వామిలవారు వేరు విధముగ జెప్పుచున్నారు. నదరు స్వామిలు
వారే శ్రీ ఉత్తరాదిస్వామిలవారితో నిపు మాట్లాడుకొన్న విషయము
మాత్రో యారు చెప్పలేదని మీసమక్షముననే జెప్పిరి. కనుక మీ
మాటలపై మానివిశ్వాసములేదు. కనుక మీరు తెచ్చిన ఈ బహి
రంగలేఖ పైనదకు గుంటూరు మూతావార్యస్వామిలవారితో సంతక
ముచ్చేయమకొనివచ్చిన యవల మేము తర నిచ్చెదమని చెప్పగా
వారు (రామచంద్రధల్లు) మూతావార్యస్వామిలవారితో సంతకము
చేయమకొని వచ్చెదమనియు, వాదమునకు సిద్ధముగా నుండవలయు
నని చెప్పి తాము తెచ్చిన బహిరంగలేఖను తీసికొనిపోయి చెప్పిన
ప్రకారము శ్రీగుంటూరుస్వామిలవారితో సంతకము తీసుకొనిరాక
నదరు బహిరంగలేఖను అనత్యమగు వార్తలతో ప్రకటించిరి. అనం
తరము శ్రీమదుత్తరాది మతాధీశ్వరులగు శ్రీమత్కథాన తీర్థ శ్రీ
పూజ్యపాదులవారు వీరు చేసిన ఆక్రమమునకు వ్యసనపడి వేదాంత
విచార వవాల్ (Challenge) పత్రికను ఈక్రింది విధమున ప్రకటించి.

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యత్వాద్యనేక గుణసంపన్న శ్రీమద్రామవేదవ్యాస పాదపద్మాధిక శ్రీమదైవ్యవ సిద్ధాంత ప్రతిష్ఠాపనాచార్య శ్రీమత్ సత్యజ్ఞానతీర్థ శ్రీపాదపడెయర కరకమల సంహత శ్రీమత్ సత్యధ్యాన తీర్థస్వాములవారినుండి సమస్త అద్వైతి విద్యస్మండలీ వారికి బహిరంగముగా పంపిన,

వేదాంత విచార సూలు పత్రిక.

“బ్రహ్మసత్యం జగన్నిధ్యాజీవో బ్రహ్మైవనాపరః”

అని శ్రీశంకరాచార్యులవారు చెప్పిన 1. బ్రహ్మనిర్గుణము, అనగా సకల ధర్మరూపితుడు 2. జగత్తు మిథ్యా బ్రాహ్మణాది వర్గములు బ్రహ్మచర్యా

.... బ్రహ్మమునందు కల్పితము, శుక్తిజతమువలె అసత్యము 3. జీవోబ్రహ్మైవనాపరః, జీవుడు బ్రహ్మమే, బ్రహ్మమునకు వేరు కాదు అను ఈ మూడు అంశములకు, ప్రస్తానత్రయమున ఆధారము లేదు. ప్రస్తానత్రయము, బ్రహ్మకల్యాణగుణపూర్ణుడు, జగత్తు సత్యము జీవబ్రహ్మత్వే భేదమునే భోధించుచున్నచని శ్రీశంకరాచార్యుల వారే చెప్పియున్నారు.

గనుక శ్రీశంకరాచార్యులు చెప్పిన మతము అద్వైతమతము

వైదికముకాదు.

అద్వైతమతము భౌద్ధమతమే ప్రస్తానత్రయముల వలన సిద్ధింపబడదు. అని వేదాంత విచారణ సివిల్ కేసు అను గ్రంథమునందు చెప్పిన అంశములు స్థాపించుటకు సిద్ధముగా వున్నాము. అద్వైత మతాభిమానులు యెవరైనను పైచెప్పిన మూడంశములును ప్రస్తానత్రయమువల్ల సిద్ధమగుచున్నది అనిమాత్రో విచారమూలకముగా సాధించుకొనవచ్చును. అందుకుగాను యీదినము 23—12—35 తేది సాయిత్రము 4 ఘంటలనుంచి రాత్రి 8 ఘంటలవరకు

రావుసాహేబు తన్ను రెడ్డిగారి సత్రిమునందు వచ్చినవారిలో విచారము జరుపబడును. అట్లు విచారము ప్రారంభమైనయెడల అదిముగియు వరకు ప్రతిదినము అదేకాలములో అశ్లేష్ఠమునందు జరుపబడును. ఈవాదము జరుగునప్పుడు సంతకమునకుగాను ఏర్పాటుచేయబడిన సభ్యులు తప్ప ఇతరులు యెవరును సంభాషణ జేయరాదు. నిశ్చయముగ నుండవలెను. ద్వైతసంఘమువారినుండిగాని స్త్రీత్రైతసంఘమువారు 25 గురికంటే ఎక్కువమంది సభామందిరమునందు ప్రవేశింపబడకూడదు. వీర్లకు ఆయాసంఘపు కార్యదర్శులు టికెట్లు ఇచ్చియుండవలెను.

వా ద ని య మ ము లు .

వాదము యు ఉభయులు సమక్షముగా సంస్కృతభాషలో ప్రశ్నోత్తరరూపముతో జరుపవలసినది. ఆజరిగిన ప్రశ్నోత్తరములను లిఖితములకముగనుంచి దానియందు వాదముచేయు ఉభయులు సంతకములు చేయవలయును. ఇట్లుచేసినదానియందు యేర్పాటుచేసుకొనబడిన 5 సభ్యుల సంతకములతో కూడ ప్రకటింపబడిన ప్రశ్నోత్తరముల శలితాగ్రము (శత్యచిహ్నమును) జనులు నిర్ణయించుకొందురుగాక.

మకాం ఆదవాని, }
23—12—35

శ్రీ సత్యధ్యాన తీర్థ శ్రీ పాదులు
ఉత్తరాది మతము

ఆసనాల్ పత్రికలయొక్క రెండుప్రతులునాకిచ్చి వానిలోనొక దానిని అద్వైతప్రబోధక సంఘాధ్యక్షులవారికిని మరొక దానిని శ్రీ గుంటూరు మాంతాచార్యస్వామికిని ఇచ్చి వారిస్వీకార చిహ్నముగ వారి సంతకములను తెప్పని యాజ్ఞాపించిరి. నేను సదరు పత్రికలను గైకొనిపోయి యొకప్రతిని అద్వైత ప్రబోధకసంఘాధ్యక్షులకు ఇచ్చితిని. వారుదయతో ఆపత్రికాస్వీకారచిహ్నముగ సంతకము చేసి రలేదుఇచ్చిరి. రెండవప్రతిని శ్రీ గుంటూరు స్వాములవారికి ఇచ్చి అంది.

నట్లు సంతకము చేసి ఇచ్చుటకై మనవిచేసుకొంటిని. వారు సవాల్ పత్రికను చదివి తాము సదరు పత్రికను స్వీకరింపమనిచెప్పి వాపసు ఇచ్చిరి. శ్రీ మదుత్తరాది మతస్వాములవారు తమచే ప్రకటింపబడిన సత్యమున అద్వైతవాదులు తమతోవాదించుటకు వత్తురేమోయని నిరీక్షించుచుండిరి. రాత్రి 8 ఘంటలవరకు వాదించుటకు యెవరును రారైరి.

తత్వనిర్ణయేచ్ఛగలిగిన నేను శ్రీ గుంటూరు స్వాములవారిని శ్రీ ఉత్తరాది మతస్వాములవారిని కలిపి వారిచర్చవలన తేలిన ఫలితమును జనులకు తెల్పుచుద్యక్తుడనై 24—12—35 వ తేది మరల అద్వైతి ప్రబోధక సంఘాధ్యక్షుల దగ్గరకు వెళ్ళి సదరు చర్చకై యేర్పాటు చేయునని వేషితిని వారు “గుంటూరు స్వాములవారిని మీరేయదుగురు నేను కార్యాంతరమున బోవుచున్నా” ననిచెప్పి గ్రామాంతరమునకు పోయిరి.

తదుపరి నేను కొందరు అద్వైత సంఘసభ్యులతోగూడ శ్రీ గుంటూరి స్వాములవారి సన్నిధికి పోయి మరల ద్వైతాద్వైతచర్చలను గూర్చి ప్రస్తావించి వాదనియమములను మీరే (గుంటూరు స్వాములవారే) యేర్పాటుచేసి అట్లుచాసి మీసంతకముచేసి ఇచ్చిన దానిని నేను గైకొని పోయి శ్రీ ఉత్తరాది మతస్వాములవారికి చూపి దానియందు శ్రీవారి శీలును వేయించి ఈ పత్రికను మీకు వాపసు తెచ్చియిచ్చెదనని విన్నవించుకొంటిని. ఇట్లు చెప్పినను వారు సమ్మతించక “ఆదవాని అద్వైతి ప్రబోధక సంఘమువారు తమ్ము అల్లరిచేసి పిలుచుకొని వచ్చినా” రనియు, “బొమ్మిది అద్వైతమతాధిపతులకు అద్వైతసంబంధమైన ఉపన్యాసములకు మీరు రావలయును లేదా తమ తరపునుండి పండితులను గాని పంపుమని వ్రాసియుంటిమి వారురా లేదు. పండితులనైనను పంపలేదు కావున మీరు రావలసినదియని పిలుచు

నానివచ్చిరి. నేను వాదమునకురాను" అనిచెప్పిరి. ఈ మాంతా చార్ల వారి వైఖరినిచూచి యదైవతులలో నొకరు సత్యవాదియను పేరుతో నీక్రిందివిధముగ నొక బహిరంగ లేఖను బ్రకటించిరి.

—: తీ: —

శ్రీకల్యాణానంద భారతీ మాంతాచార్యస్వామి వారికి

బ హి ర ం గ లే ఖి .

స్వామీ చిత్తగింపుడు.

దైవతమతప్రతిపాదకులైన శ్రీ ఉత్తరాదిమత స్వాములవారిని వేదాంతవాదము నందు జయింప గూాయూరి అదైవతి ప్రబోధక సంఘమువారిచే అధిక ఉత్సాహముచే యిచ్చటికి తోడితేబడితిరి. ఈ మహావైభవముతో వచ్చిన మీరు వాదించుటకేల భయపడితిరో తెలియకున్నది. దీనివలన సత్యాన్వేషణ పరుడగు నాకీసందేహములు కలుగుటచేత మిమ్ము యిటు ప్రశ్నింపవలసి వచ్చినది క్షమింపుడు.

(1) వ్యయ ప్రయాసలకొర్చి మిమ్ముల నిచ్చటికి తోడి తెచ్చిన యదైవతిప్రబోధక సంఘము వారియాశలను మంట గలిపితిరే గదా?

(2) అదైవతమతము అప్రమాణమను అభిప్రాయమును మీరే అందరికి కల్పించిన వారయితిరికదా? దీనికుత్తరవాదులు తమచేకదా?

(3) అదైవతసంఘము వారిచే నేర్పాటు గావింపబడిన సభామందిరమున ధాటిగానుపన్యాసముచేసితిరి. మీవాక్పాతుర్యము మెచ్చదగినదేకాని ప్రశ్నలకవకాశమిచ్చితిరా?

(4) పట్టణాలకెవడైనను ప్రశ్నించిన తగుసమాధాన మిచ్చితిరా?

(5) కోపవడకుడు. మీయందెట్టి భయంకర కోపముకలదో యొకనాడైన గమనించితిరా? న్యాయవిషయమున పశ్చింప మీయట్టి వారికిట్టి కోపముతగునా ఇదితత్వవేత్తలలక్షణమా?

(6) పశ్చి వేయునంతనే మీకనరిచుటలు చూచి సమా విష్టులైయున్న సభ్యులు ఆగ్రహపరవశులైరని మీరు గ్రహించి తిరా లేదా?

(7) ద్వైతమునుగూర్చి నోటికివచ్చిన దుడుకులచే తూల నాడితికేకాని వెదాదిప్రమాణములచే ఆచుతిఖండన మొనర్చి సభ్యుల మనోరంజన మొనర్చితిరా?

(8) మిమ్ముల వాదమునందు నెదుర్కొనుటకై నిలువ బెట్టబడియున్న శ్రీ ఉత్తరాదిమతస్వాములవారు మీకై అనుదినమును యెదురు చూచుచున్నాచే వారికేమి సమాధానము చెప్పిపోయెదరు? మీరు నేడోశేపో గుంటూరికి పోవనున్నారట ఇటుపోవుటచేత మీ కీపురమున గౌరవము హెచ్చెనా? క్షీణమయ్యెనా? లేక ధ్వంస మయ్యెనా? యోచింపుడు

ఇకనైన చిరకాలమునుండి ప్రచారముననున్న మా అద్వైత మత గౌరవమును నిలుపుకొనుడు. మిమ్ములనాశించి తోడిశేచ్చిన వారి కాశాభంగమొనర్చుడు. ఇటుచేయనెలరెని యికమీద యిట్టి ఘన కార్యములకు బూసకుడని నావినయ పూర్వకమగు మనవి. శ్రీమింపుడు.

ఆదవాని, }
29—12—1935.

ఒక సత్య వాది.

శ్రీమదుత్తరాది మతాధీశులు సవాలు పత్రికను బ్రకటించి దానిమేరకు, నిర్ణీతస్థల కాలములందు వాడుల నెదుర్కొన సంసిద్ధులై యుండిరి. ఒక్క అద్వైతీయైనను రాలేదు. ఈసవాలు పత్రిక వారికి కింతపాశమైయుండెకాబోలు. సందుగొందులయందు వీరిగుసగుసలు

మెండయ్యెను. “మూరిముందట ముక్కలైను” లన్నట్లు నొక యదైత్యుని పండితుడైన వాదమునకెదురుపడడయ్యె. కల్యాణభారతీ యాద వానినుండి బయటికిబడినచాలును దైవమాయనితలఁబోయుచుండె కాబోలు. ఇట్టితరుణమున తమకోలాహలమున కాలహరణమొనరించు గప్పాలభాస్కరప్పలు కొందఱు వేదాంతవిచార సవాలుపత్రికా ఖండ నము అను పత్రికనొకదానిని నీక్రిందివిధముగా స్వేచ్ఛారి నరసరాము శాస్త్రిని శునశ్శేఘ్రినిగాజేసి యతనిపేరుతో బ్రచురించిరి.

ఉత్తరాది స్వాముల సవాలు ఖండనము.

అర్యమహాజనులారా!

ఉత్తరాది మాధ్వ మతాధీశులగు సత్యధ్యాన తీర్థలవారు బళ్ళారిజిల్లా ఆదవాని మక్కాంలో 23-12-35 నాడు ప్రకటించిన ‘వేదాంత విచార సవాలుపత్రిక’ యను తుక్కు కాకితమును 26-12-35 తేదీనాడు సాయంకాలము అకస్మాత్తుగా నేను ఆదవానికి కార్యాంతర నిమిత్తమై వచ్చియుండి చూచితిని. దానిలో ‘ననుస్త అదైవతి విద్వన్మండనీవారికి’ అనినిర్దేశింపబడియుండుటచే, దానిని విమర్శించుటలో నాకును సంపూర్ణ బాధ్యతకలదు గనుక ఖండించుటకు గడంగి తిని. చాతుర్వర్ణములవారందఱును చక్కగా గమనించి ఆ వీరి సవాలు పత్రిక కేవల దురాగ్రహ కల్పితమనియు సర్వభాషేయమనియు నెరిగి శ్రీ శాంకర మతాభిమానముకలిగి శ్రేయస్సును బడయుదురుగాక.

మహాజనులారా!

“బ్రహ్మసత్యం, జగన్మిథ్యా జీవోబ్రహ్మైవనాపరః” ఈ వాక్యము నుదహరించి సత్యధ్యానులవారు, ప్రాప్తానత్రయముచే పై వాక్యములోని యంశములు సిద్ధములుకావని నిరూపింతురనియు, ఎవ

రైసను సాధించుకొనవచ్చుననియు వీరు సవాలు చేసియున్నారు. కాని మొట్టమొదట పైవాక్యమునకు సరియైన శబ్దార్థమే తెలియక పెట్టిపోకడలతో, స్వవ్యాహత వచనములతోను వ్రాయుచుండు ఈ సవాలుదారుల సవాలుకు నిబంధితిలో ఎవరుగాని జవాబియ్యవలసిన అవసరమేలేదు. అయినను వీరివేదాంత విచారశక్తిని లోకమునకు వెల్లడిచేయుటకై వీరి సవాలుపత్రికను ఈక్రింది విధముగా ఖండించుచున్నాను.

1 బ్రహ్మ సత్యం

దీనికి “ బ్రహ్మనిర్గుణము, అనగా సకల ధర్మరహితుడు ” అని వీరు అర్థము వ్రాసియున్నారు. పై వచనముల కట్టియర్థమును ఏయవ్యుత్పన్నుడైనను చెప్పడు. మరేమన “ బ్రహ్మ సత్యమైనది ” అను స్వరినమైన అర్థమునే ఏ మొద్దువాడైనను తప్పక పలుకును.

ఇట్లుకాగా “ బ్రహ్మసత్యం ” అను అంశమును వీరు ఖండింతురట! వీరి మతములో బ్రహ్మ సత్యముకాదు కాబోలు. ఆహా! ఆ స్తికమహాశయలారా! బ్రహ్మ సత్యముకాదని వాదించు హిందువు భారతభూమిలో నొక్కడైన నుండడు. అట్టివారిని, అసన్నేసనభవతి, అసద్బ్రహ్మేతివేదచేత్ అను శుక్రిఅసత్కల్పులని శాసించుచున్నది. ఇట్టి వీరు ఆ స్తికులట! బ్రహ్మ సత్యత్వవాదమువైదికమత పరమసిద్ధాంతమైయుండగా దానిని ఖండింపబూను మతస్థులను ఏమని పిలువవలెనో చదువరులే యూహింతురుగాక.

2 జగన్మిత్రా

జగత్తురుభ్యయను రెండవయంశముపైన వీరి సవాలట!
 “ప్రపంచోయదివిద్యేత నివర్తేతనసంశయః। మారణమాత్రమిదం
 ద్వైతం అద్వైతం పరమార్థతః” (మాండూ. ఉప.) మాయా
 మాత్రం తుకార్తేన్యనా నభివ్యక్త స్వరూపత్వాత్, (బి. సూ.
 3-2-3) అవ్యక్తా దీనిభూతాని (గీ. 2 అధ్య) ఇత్యాది శ్రుతి, సూత్ర,
 గీతారూప ప్రస్థానత్రయముచే జగన్మిత్రాత్వము స్పష్టముగా సిద్ధించు
 చున్నది. ఇట్లుండియు వీరు ఈవాదమును ఖండించెదమనుట ప్రస్థా
 నత్రయ సమ్మతమో, అసమ్మతమో, వైదికమో అవైదికమో
 చదువరులే యూహింతురుగాక.

ఇదిగాక, వీరిమతకర్తలగు మధ్వరాయలే, బ్రహ్మసూత్ర
 భాష్య జిజ్ఞాసాధికరణమందు “ఆబ్రహ్మస్తంబవర్యంతం , అనాంఠ
 చాపనిత్యకిం విజ్ఞాయ.....” ఇత్యాదివాక్యములచే జగన్మిత్రాత్వ
 మునే స్పష్టముగా తెల్పియున్నారు. ఇట్లుండగా, దీనిని వీరు ఖండిం
 బూనుట తమ ఆచార్యవచనవ్యాహతి దోషగ్రస్తమగు చున్నదని
 చదువరులే యూహింతురు గాక.

3 జీవో బ్రహ్మైవ సా వ రః

ఇక ఈ మూడవ అంశములో “జీవుః బ్రహ్మమే బ్రహ్మ
 మునకు వేరుకాదు’ అని జీవబ్రహ్మైక్యము బోధింపబడియుండుట
 వలన, దానిని వీరు ఖండించెదరట! జ్ఞానీత్వాత్మైకమేమతంత్రగీ 7.
 అధ్య] ఔత్రిజ్ఞంచాపిమాంవిధి. మద్భక్త ఏతద్విజ్ఞాయ మహా

వా యోషపద్యతే [13 అధ్యాయం] ఇత్యాదిగీతలు. శాస్త్రసృష్ట్యసూప
 జేకోవామదేవత (బ్ర. సూ. 1 అధ్యాయం 4 పా) ఇత్యాది సూత్ర
 ములు, అనేన జీవేనాత్మనా (ఛాందో) సయశ్చాయంపునషే యశ్చ
 సావాదిత్యే, సపకః [త్రై] తత్త్వమసి, అహంబ్రహ్మస్మి, ఇత్యాది
 ఉపనిషత్తులు, అనగా ప్రాణసత్యమును ఘంటా ఘోషముతో
 జీవబ్రహ్మైశ్వర్యమును బోధించు చుండుటచే ప్రపంచమందెల్ల ఆత్మంత
 వివికతనున్న తత్త్వసిద్ధాంత రాజమనియు అదరింపబడు శ్రీశాంకర
 జీవబ్రహ్మైశ్వరవాదమును ఈసవాలుదారులు ఖండించుటయిన నెట్టిదో
 చదువరులే యూహింతురు గాక.

ఇదిగాక వీరి మధ్వరాయలే తమ సూత్రభాష్య ద్వితీయా
 ధ్యాయములో ప్రథమపాదమున, పృథగధిశిరణ (తద్గుణ వారత్వాధి
 కరణ) మునందు “జ్ఞానానందాది బ్రహ్మగుణావీర అన్యయశః వారః
 స్వరూపం, అతః అభేదవ్యవదేశ ” అని తత్త్వమసి అహంబ్రహ్మ
 స్మిత్యాది శ్రుతులకు అభేదమే తాత్పర్యమని నిష్పన్నముగాకెప్పి
 యున్నాడు. కనుక అభేదము ద్వైతాచార్యులనందఱు మధ్వరాయల
 కును అభిమతమేమని సిద్ధమగుచుండగా, దీనిని వీరు ఖండింపబూతుల
 యెట్టిదో చదువరులే యూహింతురు గాక.

ఇట్లు అద్వైతవాదమునకు జేరిన పై మూడు అంశములు ప్రశ్నా
 సత్యముచేతను, మీదు మిక్కిలి మధ్వభాష్యులచేతను సిద్ధమగు
 చుండగా, అద్వైతము అవైదికము, బౌద్ధసత్యమును అగునని సవాలు
 చేయుట కేవల సాహసము.

మహాజనులారా! ఇట్లు ఈ సవాలుదారుల మాటలు, వాగ్ధేయములు,
 చర్యలు మున్నగునవియు ప్రాణసత్యమునకును, మహావైశిష్ట్య
 సచసములకును, లోక ప్రసిద్ధిని విరుద్ధములగుటవల్ల ఆ స్థిర మహా

జనులచే దూరీకరింపబడవలసియున్నవి. వీరి వేదాంతవిచారణ, సివిల్ కేసు, అను గ్రంథము సర్వవిధములుగా అసంగతమైనదని దేశ మందంతటను నానావిధముల ఖండింపబడియుండుట సర్వవిదితము. అట్లుండియు వీరు తమ వాదమును నిలువబెట్టుకొనుటకై తగిన ప్రతి ఖండన గ్రంథములను శాస్త్రీయ పద్ధతితో రచింపక, ఇట్టి కేవల శుష్క ప్రతిజ్ఞలను ప్రకటించుటలోగల లాభమును చదువరులే యూహింతురు గాక.

ఇక వీరు కడపట కొన్ని వాదనియమములను సూచించి యున్నారు. ఉభయులు వాదమునకు గడంగినవిమ్మట, పరస్పర సమ్మతితో నిర్ణయింపతగినట్టి ఈనియమములను, తామే మొట్ట మొదటనే స్వానుకూలముగా టిక్కెట్లు మున్నగునాటితోకూడ సిద్ధ ముగా సూచించుటలో నిజముగా వీరికి ఈవాదము జరుగవలెనని యుద్దేశమా, లేక ఏదోయొక తీరున పామరలోకమును మోసపుచ్చి ఊరక ప్రభాతికొరకై యార్భటముచేయవలెనని యుద్దేశమో యను దానిని చదువరులే యూహింతురుగాక. ఆదవాని సత్యములో తాముండెదరట! భౌగోళిక (Statistics) ప్రకారము నూటికి డెబ్బదియైదుగురువంతున నుండు ఇండియాలోని అశేషదైవ్యతలపైన వీరు సవాలువేయుదురట. తుదకు ప్రెస్సుపేరుకూడ వేయనియ్యక గుప్తవృత్తితో ప్రకటించిన ఈసవాలుపత్రిక దేశమున కంతటికిని అన్వయించునంతటి విలువకలదియో, మార్కెట్టులోని పంకాయల సవాలుయొక్క విలువకలదియో చదువరులే యూహింతురుగాక.

నిజస్థితిలో ఇయ్యది ప్రాజ్ఞులకు నిరాదరణీయమేకాని సమాధేయముకాదు.

మక్కాం }
ఆదవాని. }
28-12-35 }

ఇట్లు,
అశేషవిద్యనృండలీ విధేయుడు.

నెట్టూరునరసరామశాస్త్రి, కల్యాణదుర్గం.

కాని యిందలియొక్కవిశేషము. ఏమన్న ఈపత్రికలను తమ యదైవతులయందును, పల్లెటూళ్లయందును పంచాంగబాపలకును మాత్రము పంచిపెట్టుచూపచ్చిరి. గ్రహచారవశమున సంవృతప్రతి తప్పి దైవతసంఘమునబడెను. కొందరద్దానిని శ్రీవారిసన్నిధి నిచ్చిరి. శ్రీవారు దానిని చూచి యాయూరి అదైవతశాస్త్రసాండిత్యమునను జనువప్రసవ్వి తిరస్కారభావముతో నటుపారవైచిరి. శ్రీవారి సవాలు నకు నదైవతులు సరియగుజవాబిచ్చిరిని సామరులనుకొందురేమో యను సంశయమునన్న బాధించుటచే అపత్రికకు తగుసమాధానము యీగ్రంథమునందు నిచ్చితిని. సమక్షమున వచ్చుటకు భయపడు యాయాదవాని అదైవతులు నిందలి యాక్షేపణమున నాకు ప్రచురణమూలకముగా తెలిపినయెడల శాస్త్రవాదమునకు దిగుటకు కంకణ బద్ధుడనై యున్నాను.

—: శ్రీ: :—

ఆ స్త్రీకమహాశయులారా!

సమస్త జనులు , సుఖమేవమేస్వాద్వైఖం మనాగపి మాభూత్ , సుఖమే ఎల్లప్పుడు నాకు గలుగని. దుఃఖము నొకించుకను గలుగరాదు. అని ఇచ్చించెదగు. ఆదుఃఖరిహితమగు సుఖమాపమగు మోక్షము , సుఖాదుఃఖా భవోఽభావోభయం చాభయమేవచ ' (గీ. ౧౦-౪) అని చెప్పినరీతిగ సుఖమును దుఃఖమును ఇచ్చుటకు ఇవ్వకయందుటకు సమర్థుడగు శ్రీకృష్ణపరమాత్మయొక్క అనుగ్రహముచేతనే అగును. ఆ అనుగ్రహము , పృథగాత్మానంప్రే రితారంచ మత్వా జప్తస్తత స్తేనామృతత్వమేతి ' , యదాపశ్యః పశ్యతే దుగ్ధవర్ణం కర్తార మిశంపురుషం బ్రహ్మయోనిం' ఇత్యాది శ్రుతుల యందును, 'జానాతి పురుషోత్తమం' , ఏతద్బుద్ధ్యా బుద్ధిమాన్ స్యాత్ కృతకృత్యశ్చ

రాదిమతం స్వాములవారు ద్వైతమతము వైదికమయినది అద్వైతమతము అవైదికమయినది అని స్థాపించెదము అని పత్రికను ప్రకటించగా, మాంతాచార్య స్వాములవారు వాదమునకు వచ్చెదరు. గనుక ఉత్తరాదిమతంస్వాములవారు సవాలుపత్రికను ప్రకటించవలెనని అద్వైతులు వచ్చి చెప్పకొనగా అదేప్రకారముగ ఉత్తరాదిమతం శ్రీ స్వాములవారు సవాలు పత్రికను ప్రకటించిరి. అయినను మాంతాచార్యస్వాములవారు వాదమునకు రాక బళ్లారిపురమునుండి పలాయము చేసినట్లు పలాయనమొనరించిరి. ఇంతలోనే నరసరామశాస్త్రిలను నెవరోనెకరు 'సవాలుపత్రికాఖండనము' అనుపేర అసంగతమగు నొక పత్రికను ప్రకటించిరి. ఆప్రకటనయందుండు అసంగత్యము జగత్తుకు తెలియజేయ బడుచున్నది.

శున శ్చేపున కుత్తరము.

లోకమున ప్రయోజనమునందు రెండువిధములు గలవు ఇష్టప్రాప్తి (పూర్వము లేకయందు ఇష్టముగలుగుట) అనిష్టనివృత్తి (పూర్వమునందు అనిష్టమునశించుట) యవి-జీవుడు ఎల్లప్పుడు బ్రహ్మస్వరూపముగలవాడని ఒప్పుకొను నద్వైతమతప్రకారముగ బ్రహ్మభావమును బొందుట కొత్తగగలుగు ఇష్టప్రాప్తిరూప ప్రయోజనము గాజాలదు. వీరిమతప్రకారముగ బ్రహ్మ నిర్గుణుడు, నిష్క్రియుడు, అనన్తానుభవరహితుడైనందున ఇట్టి శూన్యసదృశమైన బ్రహ్మభావమును పొందుటకు ఎవరు ఇచ్చించనందున ఇది ప్రయోజనమున్ను గాజాలదు.

‘నాస్తి కన్యచిదప్రబోధః, జగన్మిథ్యా’ ఇత్యాది శబ్దరాచార్యుల వచనానుసారముగ బ్రహ్మతిక్తమయిన సమస్తము మిథ్య

(కాలత్రయమునందులేనిది) అయినందున అనిద్యమున్నగు ఎట్టి అని
ప్రము ఎప్పుడును లేనందున ఏ అనిద్యనిద్రాత్మకూప ప్రయోజనము లేదు.
‘పృథగాత్సానం పృథితారంచ మత్వా జప్తస్తతస్తేనామృతత్వమేతి,
‘ప్రోక్తాస్త్యేనైవ మజ్ఞానాయ ప్రేక్ష’ అను శ్లోకమునందును ‘ఉత్తమః
పురుషస్త్వస్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః’ ‘జానాతిపురుషోత్తమం’
‘వతద్బుద్ధ్యా బుద్ధిమాన్ నాశ్శత్రుతృతృతృభారతీ ఇత్యాది భగవ
ద్గీతయందును ‘బ్రహ్మ సకలప్రేరకుడు, సర్వోత్తముడు, సర్వలకంఠ
భిన్నుడు’ అను భేదజ్ఞానములైన గురువుల ఉపదేశమువలన బుట్టిన జ్ఞాన
ముచే పగిలన్నదైన ఈశ్వరునినలన మోక్షమును బొందును’ అని
చెప్పబడియుండుటచే ‘పరమాత్మ జీవునికంటె భిన్నుడు, ప్రేరకుడు,
అను జ్ఞానమునకు సాధకమయిన ఈ సవాల పత్రికగూడ దైవీసమ్మతి
గల సజ్జనులకు (సాక్షికులకు) అత్యంతప్రయోజనకరమైనను పురుషుల
కంటె భిన్నుడని తెలిసి మోక్షమునుబొందనసద్దులై ‘అనన్యప్రోక్షే
గతిరత్ర నాస్తి’ ‘అనత్యం జగత్’ ‘ఈశ్వరోఽహం’ ‘అమరీం యో
నిమాపన్నామూఢా జన్మని జన్మని । మామప్రాప్త్యైవ కౌస్తేయ తతో
యాస్త్యధమాంగతిమ్ ।’ “బ్రాహ్మణాదివర్ణము, గురుశిష్యభావము
మున్నగు జగత్తు కల్ల. నేనే బ్రహ్మ” యని తెలిసికొను అద్వైతిచే
చేయబడు ఉపదేశముచే బుట్టిన ఐక్యజ్ఞానమును పొంది పరమాత్మను
బొందకయే అధోగతిని (అన్ధంతమస్సును) పొందుటకు అస్మితైన తా
మన (అనుర) జనులకు ఈ సవాలుపత్రిక ప్రయోజనకరముగాదు.
గనుక “ఉత్తరాది మతాధీశులగు సత్యధ్యానశీఘ్రులవారు బల్లారిజిల్లా
ఆదవాని మక్కాలో 23—12—35 నాడు ప్రకటించిన ‘వేదాంత
విచార సవాలుపత్రిక’ యను తుక్కు కాగితమును.....జూచితిని”
అని శాస్త్రులవారు యోగ్యులకు మహాప్రయోజనకరమయిన సవాల
పత్రికను తుక్కు కాగితమని వ్రాసినది యుక్తముగనున్నది.

“నపుణ్యం నసాపం నసౌఖ్యం నదుఃఖం నమన్తో నతీర్థం నవే
దానయజ్ఞః । (నిర్వాణవట్కము).....నమే జాతిభేదః.....
(ని. మ. ౧) నమాతా పితావా న దేవా న లోకా న వేదా న యజ్ఞః
న తీర్థం బ్రువంతి (దశశ్లోకీ ౩) న నర్తా న వర్తా శ్రీమాచారధర్మాః
(౨) నశాస్త్రా నశాస్త్రం న శిష్యో న శిష్యా న చత్వం న చాహం న
చాయం వ్రేషఞ్చః (౨) న నాభ్యం న జైవం న తత్పాశ్చరాతిం
న జైవం న మీమాంసకాదేర్మతంవా । (౪) అను వాక్యములచే
బ్రాహ్మణాది వర్ణములు, ఆశ్రమములు, మతములు, గురువులు, ధర్మ
ములు, మతాభిమానము, శ్రేయస్సు మున్నగునవేదియు లేనిని చెప్పు
శబ్దరాచార్యుల అనుయాయులైన ఈ శాస్త్రులయొక్క “చాతుర్వ
ర్ణ్యముల వారందరును చేక్కగా గమనించి ఆ వీరి సవాలు పత్రిక
కేవల దురాగ్రహ కల్పితమనియు సర్వభాషీయమనియు నెరిగి,
శ్రీ శాఙ్గర మతాభిమానము గలిగి శ్రేయస్సును బడయుదురుగాక ”
అను వ్రాతను జూచిన వాఙ్మలకు “నచస్యేకం మనస్యేకం కర్మణ్యేకం
దురాత్మనామ్ ” అను శ్లోకమునందు చెప్పబడిన వీరి దురాత్మ స్వభావము
హింసకరణశుద్ధికి దూరముగనున్నదని వ్యక్తము గాక పోదు.

వేదాంతవిచార సవాల్ పత్రికయందు ‘బ్రహ్మసత్యం’ అను
వాక్యమునందుండు ‘సత్యం’ అను పదమునకు ‘నిర్గుణము’ అను సర్థ
మును నిర్వచింపలేదు. ‘బ్రహ్మసత్యం జగన్మిథ్యా జీవోబ్రహ్మైవనాపరః’
అను శ్లోకముచేత శబ్దరాచార్యులు చెప్పిన బ్రహ్మ నిర్గుణము అను
నంశమునకు శ్రుతిసూత్రగీతారూపప్రమాణాధారములు లేవు. బ్రహ్మ
కల్యాణగుణపరిపూర్ణుడనియే ప్రాప్తానతియము చేటుచున్నది’ అని
వాఙ్మలబడియున్నది. ఇటులుండ “బ్రహ్మసత్యం”—దీనికి బ్రహ్మ
నిర్గుణము, అనగా సకలధర్మరహితము’ అని వీరు అర్థమును వ్రాసి
యున్నారు. వైపదములకట్టి యర్థమును ఏ యవ్యుత్పన్నుడైనను

చెప్పడు. మరేమన ‘బ్రహ్మ సత్యమైనది’ అను స్వరసమైన అర్థమునే ఏ మొద్దువాడైనను తప్పక పలుకును” అను వ్రాతను చూచినచో సవాల్ పత్రికయొక్క అర్థమే గాక శాంకరభాష్య గంధమే ఈశున శ్రేపుడగు ఈశాస్త్రికి సోకనట్లు తోచుచున్నది.

“అథకస్మాదుచ్యతే బ్రహ్మాతి బృహతి బృహయతి చేతి” అను శ్రుతిచేతనే బ్రహ్మయనిన బృహత్త్వాదిగుణ (ధర్మ) యుక్తమైన వస్తువు యనియే స్పష్టముగ తోచుచుండ బ్రహ్మ (బృహత్త్వాదిగుణ (ధర్మ) యుక్తమైన వస్తువు) నిర్గుణము బృహత్త్వాదిగుణ (ధర్మ) రహితము, అనిజెప్పు అద్వైతులవలె ఏ మొద్దువాడుకూడ వ్యావృత్త భావమునుజేయడు.

“నిర్విశేషత్వాచ్ఛాన్యసచ్ఛాన్యః” అను వాక్యముచే శంకగా చాగ్యలుజెప్పు నిర్గుణ (సకలధర్మరహితమగు) బ్రహ్మ సత్యము అను విషయమునే ఖండించెదము. “అథకస్మాదుచ్యతే బ్రహ్మాతి బృహతి బృహయతిచ” అను శ్రుత్యనువారముగ బ్రహ్మశబ్దముచే బోధ్యుడైన పూర్ణత్వాదిగుణ (ధర్మ) యుక్తమైన బ్రహ్మ సత్యమని ఒప్పుకొని ఆ బ్రహ్మను ప్రమాణములచే స్థాపించెదమని వేదాంతవిచారణ సివిల్ కేసు పుస్తకమునందు మరియు వేదాంతవిచార సవాల్ పత్రికయందును వ్యాసినని స్పష్టముగ అందరికికనబడుచున్నను నద్దానిని తెలిసికొనక, “బ్రహ్మ సత్యం” అను అంశమును వీరు ఖండింతురట. వీరిమతములో బ్రహ్మ సత్యము కాదుకాబోలు అను నీశాస్త్రియొక్క వ్రాతనుఁజూచినచో వీరు అత్యంతభ్రాన్తులనిజెప్పుటకు ఎంతయు చింతింపవలసి యున్నది. ఆహా! ఈశాస్త్రిలవారిని “యద్బ్రహ్మం తస్మిన్మాత్రం” (ఏదితోచునో అదంతయు అబద్ధమే మిథ్యయే) ఆపదార్థజ్ఞానముగూడ భ్రమమే) అనిజెప్పు నద్వైతమతము నవలంబించియుండుటఁ జేసియు,

విచారమునందు ప్రవృత్తులై నందునను „మిథ్యావాద విచారచిన్తనము
హోకుర్యస్యద్భష్టాత్మకః భ్రాంతా ఏవ నపారగాః” అని శబ్ద-రాచా-
ర్యులు చెప్పియుండురీతిగ భ్రాన్తులని ఒప్పుకొనదగినదియై యున్నది.
భ్రాన్తులు కాక యుండినచో „దృఢధియస్తూష్ణింశిలావత్ స్థితః” అని
శబ్ద-రాచార్యులు నుడివినరీతిగ రాతివలె ఊకనుండియుండును.

„అథకస్మాదుచ్యతే బ్రహ్మాది బృహ-తి బృహ-యతిచ”
అను శ్రుత్యర్థముననుసరించి బృహత్త్వాది గుణ (ధర్మ) యుక్తుడైన
సతజే బ్రహ్మశబ్దబోధ్యుడు, అట్టి బృహత్త్వాది గుణ (ధర్మ) యుక్తు
డైన బ్రహ్మను సత్యమని ఒప్పుకొనక మిథ్యయనిఁజెప్పువారే నాస్తి-
కులు. (బ్రహ్మలేదని చెప్పువారు) అట్టి బ్రహ్మను సత్యమని ఒప్పుకొనక
మిథ్యయనిఁజెప్పు నకనరాముకాస్తి మొదలైన నద్వైతులే హిందువు
లనిపించుకొని భారత ధోమిమందుంటుండగ, ఆహ! ఆస్తికమహా-
శయులారా! బ్రహ్మ సత్యముకాదని వాదించు హిందువు భారతభూ-
మిలో నొక్కడైన నుండడు. అని వ్రాసిన కాస్తి మతిభ్రమణము
ఎంతయని చెప్పవలెను? బృహత్త్వాది గుణోపేతుడనియు, బ్రహ్మశబ్ద
ముచే బోధ్యుడైన బ్రహ్మలేడనియు జెప్పుకాము (అద్వైతులే, హిం-
దువులే కామని తెలిసికొని యున్నారో, లేక వీరికి „తిమ మతమున
బ్రహ్మశబ్దబోధ్యుడైన బ్రహ్మలేడు. కల్ల (మిథ్యా) అని జెప్పుదురు”
అను జ్ఞానమే లేకున్నదో, అను దానిని చాజ్ఞలే యూహింతుగుగాక.

2-వ విషయము.

„ప్రపంచో యది విద్యేత నివర్తేత న సంశయః । మాయా
మాత్రమిదం ద్వైతమద్వైతం పరమార్థతః” అనునిది తమ శబ్ద-రా-
చార్యుల పంతుగునవులైన గౌడపదాచార్యులచే విరచితమైన కారిక
గాని, శ్రుతి (శ్రవణము) గాదు. అని కామే (అద్వైతులే) ఒప్పు
కొనినదానిని జగత్కథ్యాత్మ విషయమునందు ఆధారమైన ఉపనిష

త్వని వాగ్విదవనిన ఈశాస్త్రికి ఏది శ్రుతియో, ఏది శ్రుతిగాజో అనుజ్ఞానముగూడ లేనట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఇట్టి జ్ఞానహైన్యమునందు మునకలిడువారు వేదాంతనవాలువతికిను ఎట్లు ఖండింతురో పాఠకులె యూహింతురుగాక.

ఈ వాక్యము అద్వైతులు వేదవాక్యముకాదని ఒప్పుకొని యున్నందున జగత్తుయొక్క మిథ్యాత్వవిషయమునందు శ్రుతి (ఉపనిషత్) రూప ఆధారముగ గాజాలదు.

‘మాయామాత్రీస్తు కార్యేన్నీత్యనానభివ్యక్తస్వరూపత్వాత్’ (3-1-3) అను సీసూత్రమును శంకరాచార్యులే స్వప్నమిథ్యాత్వ విషయమునందు ఆధారమునుగ జెప్పియున్నారే గాని జగన్నిథ్యాత్వ విషయమునందు ఆధారముగఁజెప్పలేదు గనుక ఈ సూత్రము జగన్నిథ్యాత్వవిషయమునందు ఆధారమగుటలేవని ఈ శునశ్శేషునకు తెలియదుఁకాబోలు. ఈరీతిగ వేదజ్ఞానతాన్వయదై తమ శంకరాచార్యుల భాష్యజ్ఞానముకూడ లేక శాంకరస్వాముల వీరమునకు శిష్యుడని ఎద తట్టుచు ఇచ్చనచ్చినట్లు వాయు ఈదుశ్శాస్త్రిని ఎవరు ఏమనవలెనో తెలియకున్నది.

‘మాయామాత్రీస్తు’ అను సూత్రము స్వప్నవదార్థమునకు మిథ్యాత్వమును సాధించు విషయమునందు ఆరుకారణములను చెప్పి యున్నదని శంకరాచార్యులు చేసిన న్యాఖ్యానముగూడ యుక్తము గాదు. అంతేగాక స్వప్నపాతముగనున్నది అను విషయము సివిల్ కేసు 2వ ఇష్యూపుస్తకమున నవిస్తరముగ నిరూపింపబడి యున్నది. చూడుడు.

“అవ్యక్తాదీని.....” ఈ శ్లోకము , భూతములు అవ్యక్తము (ప్రకృతి) వలన బుట్టును. మధ్యనకొంతకాలమున వ్యక్తములైయుండును. మరియు అవ్యక్తమునందే లయముచు బోలి

దును అని చెప్పచున్నది. గాని జగత్తుమిథ్యయనిజెప్పటలేదు. ఈశ్వరమునందు జగత్తుకు మిథ్యాత్వమును బోధించు పదమిలేదు. ఈకాశ్రికి మిథ్యాత్వమునుజెప్ప పదముగలదని భ్రమగలిగినో, ఉన్నపదములకే మిథ్య యను అర్థముగలదని భ్రమగలిగినో యను దానిని పండితులే యూహింతురుగాక. అద్వైతమతప్రకారముగ కనపడునదియంతయు భ్రమయేగదా! గనుక ఇదిమాత్రము భ్రమ కాక యుండునా!

“ఇదిగాక వీరి మతకర్తృగు మధ్యాయలే బ్రహ్మసూత్ర భాష్యజిజ్ఞాసాధికరణమునందు “అబ్రహ్మస్తాబవన్యస్తమస్తారం చాప్య నిత్యకం విజ్ఞాయ....” ఇత్యాది వాక్యములచే జగన్నిఘాత్యమునే స్వప్నముగాజెప్పియున్నారు. ఇట్లుండగా దీనిని వీరు ఖండింపజూసట తమ ఆచార్యవచనవ్యాహతి దోషగ్రస్తమగుచున్నదని చదువరులే యూహింతురుగాక ” అని వ్రాయు శబ్దజ్ఞానమేలేని ఈకాశ్రికిని వీరిపాటకు ఇదేవీతిగ తాళముగొట్టు మాంతాచార్యులకును మిథ్యా శబ్దార్థమేమి? అనిత్యశబ్దార్థమేమి? యనునదియే తెలియలేదని గన్పట్టుచున్నది. మిథ్యయనిన మూడుకాలములయందు లేనిది. అనిత్య మనిన కొంతకాలమువరకు నుండి కొంతకాలములో లేకయుండునది. జగద్గురువులగు శ్రీ మధ్వాచార్యులు బ్రహ్మాది (చతుర్ముఖాది) సమస్త ప్రాణులు, అనిత్యులు—(అనిత్య దేహములుగలవారు) అని తెలిసికొని పొక్తుడై విష్ణుపాదమునే ఆశ్రయించవలెననిజెప్పియున్నారే గాని మిథ్య (మూడుకాలములందు లేనిది) యనిజెప్పలేదు.

మరియు ‘నేనే ఈశ్వరుడను జగత్తుమిథ్య’ (అసత్) అని జాధునివలె జెప్పు నద్వైతులను “అసత్యమగ్రిష్ఠంకే జగదాచార్యసీ శ్వరం, ఈశ్వరోఽహం....” అను గీతాప్రమాణానుసారముగ అనుసరించి చెప్పు శ్రీ మధ్వాచార్యులు “జగత్తు అసత్యమనియు, జిప్రదే

బ్రహ్మ, (జీవునకు బ్రహ్మతో నైక్యము) యనియు చెప్పెదను " అని అభాసజ్ఞనియగు ఈశాస్త్రికి భ్రమము గలుగుటకు వారి గ్రంథము లను చూడకయుండుటయు, ఒకవేళ చూచియున్నను అర్థముకాక యుండుటయు కారణమని యూహింపనగును.

3 వ విషయము.

‘జ్ఞానీశ్వాత్మైవ మేమతం’ అను శ్లోకము జ్ఞానియైన జీవునకును పరమాత్మయైన శ్రీకృష్ణునకును అభేదమునుఁజెప్పెడు. ఎందుకనగా—

1 అద్వైతమతప్రకారముగ విశిష్టుడును మిథ్యాభూతుడైన కృష్ణునకును మిథ్యా భూతుడగు జ్ఞానిని విశ్యము కుడరకపోవుటచేతను,

2 ‘అర్తో జిజ్ఞాసురథార్థీజ్ఞానీచ భరత్సర్థభ’ అను శ్లోకము నందుఁజెప్పబడిన అర్తుడు మున్నగు నలుగురున్ను అద్వైతమత ప్రకారముగ బ్రహ్మస్వరూపము గలవారగుటవలన జ్ఞానియొక్కడే బ్రహ్మస్వరూపుడని చెప్పట అయ్యుక్తమగుచున్నందునను,

3 గీతయందే ‘ఉత్తమః పుగువ స్త్వన్యః పరమాశ్మేత్సద్వదా హృతః’ ‘ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి’ ఇత్యాది శ్లోకములచే జీవపరమాత్మలకు భేదము చక్కగా చెప్పబడియుండుట చేతను,

4 ‘ఈశ్వరోఽహం’ ఇత్యాది శ్లోకములయందు ‘నేనే బ్రహ్మ’ యను జ్ఞానము గలవారు పరమాత్మనుపొందక అధోగతిని (అన్ధిత్వమును) పొందెదరని నిందించుచు ఈశ్వరాభేదమును నిరాకరించుచున్నందునను,

5 పరమాత్మయందుంచబడిన మనస్సుగలజ్ఞాని అను త్రమగతి రూపుడైన నన్ను పొందుటకు ప్రవృత్తుడైనవాడు. (జ్ఞాని పరమాత్మను పొంద యత్నించువాడు) అని ఈశ్లోకముయొక్క ‘అస్థితస్సహి యక్తాత్మా మామేవానుత్తమాం గతిమ్’ అను ఉత్తరా

చెప్పబడియున్నందునను,

6 . బహుశానాం జన్మనామ స్తేజ్ఞానవాన్మాం ప్రవద్యతే, అను ఉత్తరశ్లోకమునందు జ్ఞాని నన్ను పొందుచున్నాడని ప్రాప్యప్రాప్తకథానమును చెప్పియుండుటచేతను,

7 . యచ్ఛాప్నోతి యదాదత్తే' అని శంకరాచార్యులచేతనే ఉదాహరింపబడిన భారతశ్లోకమునందు 'ఆప్నోతితి ఆత్మా' (పొందువాడు) అని ఆత్మశబ్దము నిర్వచింపబడియుండుటచేత 'జ్ఞానీఆత్మైవ' జ్ఞాని నన్ను పొందదగినవాడే, యనునర్థమే యుక్తమైనదేగాని 'జ్ఞానియే ఆత్మ' యను నర్థము యుక్తమయినదిగాదు. గనుక ఈశ్లోకము జ్ఞానిని ఆత్మకును ఐక్యము గలదని జెప్పుదు.

8 . తేత్రజ్ఞంచాపిమాంవిద్ధి' అను శ్లోకము జీవబ్రహ్మలకు ఆభేదమును జెప్పుదు.

9 . ఇదం శరీరం కాస్తేయ తేత్ర మిత్వభిధీయతే' అను శ్లోకమునందు చెప్పిన శరీరమును తేత్రమున "తత్తేత్రం యచ్చ యాదృక్ప్రయద్వికారి.....తత్సమాసేనమేశ్వరు" అను శ్లోకముచేత ఆతేత్రమేది? ఎట్టిది? దానివికారములేవి? అను విషయమును చెప్పిన వినుము. అని చెప్పి—, "మహాభూతాన్యహజ్కారో బుద్ధిరన్యక్తమేవచ । ఇన్ద్రియాణి దశైకంచ సజ్జచ్ఛేద్ద్రియగోచరాః । ఇచ్ఛాద్వేషస్సుఖండుఃఖం సజ్ఘాతశ్చేషనా ధృతిః । ఏతత్ తేత్రం సమాసేన సవికారముదాహృతమ్ ॥ అను శ్లోకములచే సజ్జమహాభూతాది సమస్తప్రాప్త్యము శరీరమునబడు తేత్రమని చెప్పియుండుటవలన ఈ అగునడు కరచరణాదులతో యుక్తమైన ఏడడుగులుగల దేహమే తేత్రము గాదు. అట్టి పంచమహాభూతాది సమస్తజగద్రూపమైన తేత్రమును జీవుడు తెలిసికొనజాలడు. (ఏడడుగులుగల) తన దేహమునే తెలిసికొనక జ్ఞాత్వగు ఇంటికి తిరుగుచుండు జీవుడు ఈ సమస్త

చానందమును ఎట్లు తెలిసికొనును? అందుచే ఈ సమస్తజగద్యాకృతీతమును తెలిసికొనిన పరబ్రహ్మయే తేత్రజ్ఞుడు.

మరియు “జ్ఞేయం య త్రస్మిన్ త్యైవమి యద్ భాత్వా మృతమశ్నుతే అను వాక్యముచే జ్ఞేయుడైన తేత్రజ్ఞునిజెప్పెదనని ప్రతిజ్ఞచేసి ‘అనాదిమత్సరం బ్రహ్మ’ (గీ. ౧౩-౧౨) , తేత్రజ్ఞుడు పరబ్రహ్మయే యని శ్రీకృష్ణుడే చెప్పియున్నాడు. శబ్దరాచార్యులు ఈ శ్లోకమునకు , తేత్రజ్ఞుడు పరబ్రహ్మ యని శ్రీకృష్ణుడే చెప్పియున్నాడు’ అని వ్యాఖ్యానముచేసియున్నాడు అనిన తరువాత , తేత్రాత్మకమైన శరీరమే సమస్తజగత్తు, ఈ సమస్తజగదాత్మకమైన తేత్రమును తెలిసిన నతడు పరబ్రహ్మ’ అని గీతాశ్లోకములచేతను, శబ్దరాచార్యుల వ్యాఖ్యానముచేతను సిద్ధించుచున్నందున, తేత్రజ్ఞం చాపి మాంవిద్ధి’ అను శ్లోకము , తేత్రజ్ఞమైన పరబ్రహ్మ నేనే అని తెలిసికొనుము’ అను సర్థమును బోధించుచున్నది.

మఱియు ఈ అర్థము “ పరం బ్రహ్మ పరంధామ పవిత్రం పరమం భవాన్ ఆహుస్తా వృషభయస్స స్వే దేవర్షి ర్నారద స్తథా । అసితో దేవలో వ్యాసస్సయంచైవ బ్రహ్మిమే । స్వమే తద్భుతం మన్యేయన్మాం వదసి కేశవ । (గీ. ౧౦-౧౨, ౧౩) ఇత్యాది శ్లోకములచే , పరబ్రహ్మయే శ్రీకృష్ణుడని నారదమహర్షి మున్నగువారుజెప్పుచున్నారు. నీవు (శ్రీకృష్ణుడు) గూడజెప్పుచున్నావు. వీటివన్నిటిని సత్యమనియే తెలుసికొనుచున్నాను’ అని చెప్పియుండుటంబట్టి , శ్రీకృష్ణుడే పరబ్రహ్మ’ యని ఈ శ్లోకమునకు సర్థమును నిస్సంశయముగ జెప్పటము క్తమగుచున్నందున ఈ శ్లోకము తేత్రజ్ఞుడైన పరబ్రహ్మయే శ్రీకృష్ణుడని చెప్పుచున్న దేగాని జీవుడు శ్రీకృష్ణుడని చెప్పటలేదు.

మరియు అద్వైతమతవ్రతారముగ శ్రీకృష్ణుడు నగునుడు, మాయాభూతుడు, విశిష్టుడు అయినందున అట్టి విశిష్టుడును

విభాగభూతుడునైన శ్రీకృష్ణునకును, విభాగభూతుడును అల్పజ్ఞత్వాదిగుణ విశిష్టుడైన జీవునకును ఐక్యము కుదరకున్నందున ఈ వాక్యము జీవునకు కృష్ణునితో ఐక్యమును బోధించును.

‘మద్భక్తపితద్విజ్ఞాయ మద్భావా యోపపద్యతే’ అను వాక్యము జీవబ్రహ్మలకు ఐక్యమును చెప్పదు. ఎందుకనగా—

అద్వైతమతప్రకారముగ జీవునకు బ్రహ్మభావము (బ్రహ్మత్వము) ఎల్లప్పుడు నుండునదియే. అపూర్వముగ గలుగదు గదా. అందువలనను, విశిష్టుడైన జీవునకు విశిష్టుడైన కృష్ణునితో ఐక్యము కుదరకపోవుటచేతను, ‘ఏకత్విజ్ఞాయ’—ఈ బ్రహ్మను తెలిసికొని బ్రహ్మత్వమును పొందును అనుట అద్వైతమతప్రకారముగ కుదరక యుండుటచేతను, ‘ఉత్తమః పురుష స్త్వస్యః, ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం’ మున్నగు అనేక గీతావాక్యములయందు జీవేశ్వరులకు భేదము చెప్పబడియుండుటవలనను, ‘ఈశ్వరోఽహం’ అను శ్లోకమునందు జీవేశ్వరాభేదము నిరాకరింపబడియుండుటచేతను, ‘మద్భావా మానసా జాతాః, (గీ.౧౦-౬) అను శ్లోకముయొక్క- వ్యాఖ్యానావసరమునందు శిష్టరాచార్యులే ‘మద్భావాః’ అను పదమునకు ‘మద్గతభావనాః, (‘మయిసర్వజ్ఞే సర్వేశ్వరే గతా భావనా యేహంతే తథా’) (అనందగిరియం) సర్వజ్ఞుడైన మరియు సర్వేశ్వరుడైన నాయందు (శ్రీ)కృష్ణుని యందు) ధ్యానముగలవా’ అను అర్థమునుఁజెప్పియుండుట చేతను.

‘మద్భక్తపితద్విజ్ఞాయ మద్భావా యోపపద్యతే’ అను శ్లోకమునకు మద్భక్తః = నాభక్తుడు, నన్ను (శ్రీ)కృష్ణుని తెలిసికొని మద్భావాయ నాధ్యానమునుఁజేయుటకు సమర్థుడగుచున్నాడు. అను అర్థమునే స్వీకరింపవలసినందున ఈశ్లోకము జీవబ్రహ్మల ఐక్యవిషయమునందు ఆధారముగాఁజాలదని ఇంచుక జ్ఞానముగలవాడుగూడ నూహింపకపోడు. ‘కాశ్రద్ధప్రస్థాతూపదేశో వామదేవవత్’ అనుసూత్రము జీవబ్రహ్మలకు

వాక్యమును చెప్పటలేదు. ఎందుకనగా—

‘అహం మనురభవం నూర్యశ్చ’ అను వాక్యమునకు అనన్తరమునుండు ఋగ్వేదవాక్యములయందు, నేను గర్భమునందు ఉండునపుడే దేవతలు పరమాత్మచే సృజింపబడిరని తెలిసికొనియున్నాను. సర్వప్రకారమైన పరమాత్మ గర్భమునందుండు నా శత్రువులను సంహరించెను. పరిపూర్ణమైన పరమాత్మ గర్భమునకు క్షేత్రకరమయిన వాయువును దాటించెనని వామదేవుడు చెప్పెనని చెప్పబడియున్నది. విద్యారణ్యులుగూడ ఇట్లే వ్యాఖ్యానముచేసియున్నారు. గనుక వామదేవునకు భేదజ్ఞానము కలదని తెలియబడుచున్నందున వామదేవునకు, నేను బ్రహ్మ’ యను నైకజ్ఞానము ఉండలేదని సిద్ధించుచున్నది. మరియు జ్ఞానియగు వామదేవునకు ఏకజ్ఞానముండినచో, అహం భూమిమద దామారాయ’ (నేను ఆర్యులకొరకు భూమినిచ్చితిని) ఇత్యాది భేదజ్ఞానకార్యమెట్లు పొందును?

మరియు అద్వైతమతప్రకారముగ విశిష్టమైన మన్వాదులతో విశిష్టమైన వామదేవునకు ఏకము కుదరదు. లక్షణచే మన్వాది పదములకు శుద్ధచిత్తును స్వీకరించి చిత్తు చిత్తునకు ఏకమునుజెప్పుచున్నదనినచో ‘తత్త్వమసి’ వాక్యమునందుజెప్పిన అనేక దోషములు సంభవించుచున్నవి. గనుక ‘వామదేవత’ అను దృష్టాంత వాక్యమునకు వామదేవుడెట్లు ఏకదృష్టిచే, నేను మనువు, నేను సూర్యుడు అని తెలిసికొనెను, అను అర్థము కుదరనందున ఈ దృష్టాంత బలమువలన ఏకదృష్టిచే ఇష్ట్రుడు నేనే ప్రాణుడు (పరమాత్మ) అని తెలిసికొనెను, అను నర్థమును జెప్పుటయు అయ్యుక్తమగుచున్నది.

మరియు ‘ప్రాణస్తథాసుగమాత్’ అను ముఖ్యమునైన ప్రథమ సూత్రమునందు ప్రాణశబ్దబోధ్యుడు పరమాత్మయేగాని ఇష్ట్రుడు కాదని స్పష్టముగ భేదము చెప్పబడియుండుటచేతను, ‘జీవముఖ్య

హాగ్రిలింగాల్' అను ఉపసంహారమాత్రమునందు భేదము చెప్పబడియున్నందునను, ముఖ్యమైన 'ప్రభువుమైన (ఉపకృ)ముమునందు చెప్పియుండు) నూత్రమునందు చెప్పియుండు అర్థమునకును, ఉపసంహారమునందుండు 'జీవముఖ్యప్రొలింగాల్, అను నూత్రమునకు చెప్పిన అర్థమునకును అనుగుణమైన అర్థమునే మధ్యననుండు 'కాస్త్రు దృష్ట్యా' అను గుణనూత్రమునకు (ప్రభుమనూత్రార్థమును సాధించుటకై ప్రవృత్తమైన నూత్రమునకు) జెప్పవలెను. తద్విరుద్ధముగ అభేదమును చెప్పుచున్నదనుట అశ్శాంతమయ్యుత్తముగనున్నది.

మరియు 'నేనే బ్రహ్మ' యనిజెప్ప కాస్త్రములే (వేదాదులే) లేనందున 'కాస్త్రుదృష్ట్యా' అను పదమునకు కాస్త్రానుసారియైన 'అహంబ్రహ్మ' (నేనే బ్రహ్మ) యను దృష్టిచే అను నర్థము అయ్యుత్తముగుచున్నందున 'యః పృథివ్యాంతివత్' . య ఆత్మని తివ్య' యస్సర్వేషు భూతేషు తివ్య' ఇత్యాది వేదవాక్యములు 'శారీరశ్చోభయేఽపిహ భేదేనై నమధీయతే, . భేదవ్యవదేశాచ్చాస్యః' ఇత్యాది నూత్రములు 'పరమాత్మ ఇన్ద్రుడు వాయువు మున్నగు సమస్తచేతనులయందు అన్తర్యామియై యున్నాడని చెప్పుచున్నవి. మరియు కంజురాచార్యులుగూడ ఈవాక్యములు అట్లే చెప్పుచున్నవని జ్ఞాన్పూరితముననున్నందునను 'కాస్త్రుదృష్ట్యాతూపదేశోవామదేవవత్' అను నూత్రమునకు 'వామదేవుడు, 'పరమాత్మ అందరికి (ఈరామ - పౌత్రకః) (విద్యారణ్యభాష్యము.) ప్రేరకుః. (అన్తర్యామి) అనుదృష్టిచే 'అహంనును' అని ఎట్లు చెప్పియున్నాడో అట్లే 'యస్సర్వేషు భూతేషు తివ్య' య ఆత్మని. తివ్య' ఇవే మొదలైన కాస్త్రములచే సిద్ధించు. . పరమాత్మ నాయుక్క (ఇన్ద్రునియొక్క) అన్తర్యామి" అను దృష్టిచే 'నేనేప్రాణుడు' (ప్రాణనామకపరమాత్మ నా అంతర్యామి.) అను వర్ణమే యు కలుగవచ్చు.

“ నేయం దేవతైశ్చ త వాస్తాహమిమా స్తిసోదేవతా అనేన జీవేన ఆత్మనానువృత్త్యా నామయాచే వ్యాకరవాణి” అను వాక్యముచే జీవవరమాత్మలకు ఆభేదము సిద్ధించదు. ఎందుకనగా—

‘కరణమూర్త్యాశ్చ జ్ఞానివృత్తయే’ ఇత్యాది వాక్యములచే దేవతాశబ్దము చేతనవాచకమని శంకరాచార్యులచే చెప్పబడి యుండుట చేతను, “త్రయోవింశతితత్వానాంగణం యుగపదావిశత్ । సోఽను ప్రవిష్టో భగవాన్ చేష్టాయాశేణ తంగణమ్ । భిన్నం సంయోజయా మాన సుప్తం కర్మ ప్రబోధయత్ ॥” ఇవే మొదలగు ప్రమాణములచే ‘పరమాత్మ చేష్టకసూపముచే (జీవసూపముచే) పృథివ్యాది తత్వాభిమాని దేవతలయందు ప్రవేశించి పదార్థములను సృజించెనని చెప్పబడియుండుటచేతను, యః పృథివ్యాంతిష్ఠత్’ ఇత్యాది వాక్యముల యందు పృథివ్యాదిశబ్దములు పృథివ్యాద్యభిమాని దేవతలను తెలుపుననియు, పృథివ్యాద్యభిమాని దేవతలయందు నాగాయణుడు నియామకుడై యున్నాడనియు శబ్దరాచార్యులు చెప్పియుండుటచేతను, ‘జీవశ్చ త్యనిరుద్ధస్యాభ్యా’ అను ప్రమాణానుసారముగ జీవశబ్దము అనిరుద్ధనామకపరమాత్మను చెప్పుచున్నందునను, ‘జీవో జీవమజీజనత్’ అను ప్రమాణము జీవనామక అనిరుద్ధరూపియైన పరమాత్మ జీవులను సృజించు అని చెప్పుచుండుటచేతను, “యో వాసుదేవో భగవాన్ తే త్రైలో నీర్గుణాత్మకః । జ్ఞేయస్స ఏవ రాజేంద్రీ జీవస్సజ్జర్జణః ప్రభుః” (నుహాభా. కాంశివ. 33౯-౪౦) “అహంహి జీవనంజ్ఞోవై” (నుహాభా. కాం. 33౬-౪౨) అను వాక్యములు జీవశబ్దము పరమాత్మ పరమని చెప్పియుండుటచేతను, దేవతాశబ్దముతోను జీవశబ్దముతోనుఁ గూడియుండు ‘ఇమా స్తిసోదేవతా అను ప్రవిశ్య’ అను వాక్యము ‘పరమాత్మ తేజోజలవృథివ్యాద్యభిమానిదేవతలయందు. (చేతనుల

యందు) పృథివ్యాదిపదార్థ వ్యాపారప్రవర్తకమయిన జీవుడను పేరుగల అనిరుద్ధూపముచే ప్రవేశించి వాటినిపేరేపించి స్పృశించుచున్నానని చెప్పుచున్నందునను ప్రవేశించు పరమాత్మకు ప్రవేశ్యమైన పృథివ్యాద్యభిమాని జీవతలతో (చేతసులతో) భేదమును చెప్పుచున్నదేగాని పృథివ్యాదినను ప్రపదార్థములందు కనబడు జీవుడు పరమాత్మయే యని చెప్పటలేదు.

ప్రవేశమును చెప్పటయందు శ్రుతికి తాత్పర్యములేదని అద్వైతులు ఒప్పుకొనియుండుటచేత ఈ వాక్యము , పరమాత్మయే జీవరూపముచే ప్రవేశించి యున్నాడు, జీవపరమాత్మలిద్దరు ఒకరే యని చెప్పదు. 'నయశ్చాయంపురుషే, యశ్చాసావాదిత్యే న ఏకః' అను వాక్యము జీవపరమాత్మలకు ఏక్యమునుజెప్పదు. ఎందుకనగా—

'య ఆదిత్యేతిర్హ' య ఆత్మనితిర్హ' ఇత్యాది వేదవాక్యములు ఆదిత్యాస్తర్గతపరమాత్మకును ఆదిత్యునకును, జీవాస్తర్గతపరమాత్మకును జీవునకును భేదమును చెప్పుచున్నవి. 'అస్తర్యామ్యధి దేవాదిషు తద్ధర్మవ్యవదేశాత్' శారీరశ్చీధయేఽపిహిభేదేనైనమధీయతే' , భేదవ్యవదేశాచ్చాన్యః' ఇత్యాదినూత్రములు భేదమును చెప్పుచున్నవని శబ్దరాచార్యులు చెప్పియుండుటంబట్టి 'నయశ్చాయంపురుషే, యశ్చాసావాదిత్యే న ఏకః' అను వాక్యము ఆధారాధేయభాష్యముచే ఆదిత్యాస్తర్గతపరమాత్మకును ఆదిత్యునకును, జీవాస్తర్గతపరమాత్మకును జీవునకును భేదమును చెప్పుచు ఆతిథియాస్తర్గతుడైన పరమాత్మకు ఏక్యమును (స్వగతభేదరాహిత్యమును) తెలుపుచున్నదేగాని జీవపరమాత్మలకు ఏక్యమునుచెప్పదు.

'న ఆత్మాతత్త్వమసి' అను వాక్యము జీవపరమాత్మలకు ఏక్యమును చెప్పదు. ఎట్లనిన—

‘న ఆత్మాతత్వమసి’ అను శ్లోకమునందు ‘న, ఆత్మా, తత్, త్వం, అసి,’ యనియు, న, ఆత్మా తత్, త్వం, అసి, అనియు పదవిభాగమును చేయుటకు నచ్చుచున్నందున ‘తత్’ అని పదవిభాగమునుఁజేసినచో ఈ శ్లోకము ‘ఓ శ్వేతకేతూ! త్వం - నీవు, తత్ - ఆనన్నామకుడైన పరమాత్మకంటె భిన్నుడై, అసి - ఉంటున్నావు’ అను అర్థమును తెలియపరచుచు జీవపరమాత్మల భేదమునే తెలుపుచున్నది.

‘తత్’ అని పదవిభాగమును చేసినను “ననగ్రాసగ్గీ సమ్యగ్గీ హేతుతాయా” ఇత్యాది అద్వైతులవాక్యములచే “ఈ వాక్యము ‘తత్, త్వం, అసి, అను పదములచే చిత్ అను బోధను మాత్రము గలుగజేయుచున్నది కాని అభేదమును బోధించదు.” అని అద్వైతులే ఒప్పుకొనియుండుటచే వారిమతప్రకారముగనే ఈ వాక్యము అభేదవిషయమునందు ఆధారముకావలదు. మరియు సర్వేశత్వ స్వతస్త్వ సర్వజ్ఞత్వ సర్వోత్తమత్వ సత్యకామత్వ సత్యనజ్కుల్ప త్వేత్వ రత్వాది గుణములతోగూడిన పరమాత్మ ‘తత్’ పదముచే బోధితుడగుచున్నాడు. అల్పజ్ఞత్వదుఃఖత్వాదిగుణములతో గూడిన జీవుడు ‘త్వం’ పదముచే బోధితుడగుచున్నాడు. విరుద్ధధర్మములుగల తేజోజలములు, పరమాణుమేరుసర్వతములు మున్నగువాల్లకు ఐక్యమెట్లు కుదరదో అట్లే సర్వజ్ఞత్వాల్పజ్ఞత్వాది విరుద్ధధర్మములుగల జీవపరమాత్మలకు ఐక్యము కుదరజాలదని శిష్యురాచార్యులే ‘తత్త్వమసి’ అను వాక్యమునకు ముఖ్యవృత్తిచే (By the primary meaning) ఐక్యము కుదరదని చెప్పియుండుటవలన అద్వైతమతప్రకారముగ ముఖ్యార్థము కుదరకున్నందున ‘తత్’ అను పదము ‘నుసాంసులుకో, అను నూత్రానుసారముగ నప్రవిభక్త్యస్తముగ నుండుటచే “నన్నూ లాస్సీమ్య సర్వాః ప్రహస్సదాయతనాః” ఇత్యాది పూర్వోత్తరవాక్య

ములను, ఇతర వేదాంతవాక్యములను అనుసరించి ఓ శ్వేతకేతూ! త్వం - నీవు, తత్ - ఆపరమాత్మకు అధీనుడై, అసి - ఉన్నావు అనియు లేక పరమాత్మను ఆశ్రయించినవాడై యున్నావు అనియు, అథవా పరమాత్మవలన జనించినవాడై యున్నావనియు మున్నగు అనేకార్థములను చెప్పుచు జీవపరమాత్మల భేదమునే తెలుపుచున్నందున ఈ 'న ఆత్మాతత్త్వమసి' అను వాక్యము జీవపరమాత్మల భేద విషయమునందే ప్రమాణమగుచున్నది. ఈవిషయమై ఎక్కువ విచారము కీర్వాణములవారి వేదాంతవిచారణ సివిల్ సూటు 8వ ఇష్యూ నందు చక్కగా చేయబడి యున్నది. చూడుడు.

“తదాహుర్బ్రహ్మవిద్యయా సర్వం భవిష్యన్తో మనుష్యా మస్యన్తే కిముతద్బ్రహ్మవేత్ యన్మాత్మత్సర్వమభవత్ ఇతి బ్రహ్మవా ఇదమగ్ర ఆసీత్ తదాత్మానమేవావేత్ అహం బ్రహ్మాస్మి” (బృ. ౧-౩-౮, ౧౦.) అను వాక్యము జీవబ్రహ్మలకు ఐక్యమును తెప్పదు.

‘తత్కిమవేత్ యన్మాత్మత్సర్వమభవత్’ అను పూర్వవాక్యము నందు ‘బహుపూర్ణుడైయున్నాడు అతనికి బ్రహ్మజ్ఞానము గలదా? అను ప్రశ్నకు ఉత్తరరూపముగ ‘బ్రహ్మవా ఇదమగ్ర ఆసీత్ అహం బ్రహ్మాస్మి’ అను వాక్యము ప్రవృత్తమయినది. ఈవాక్యము నందు జీవుని ప్రసక్తియే లేనందున నిది జీవునిచే చెప్పబడిన వాక్యమని తెప్పటకు వీలులేదు. బ్రహ్మయొక్క వాక్యమనియే (జెప్పవలెను గనుక రాజు నేను, రాజై యున్నా’ననినచో ఎట్లు ప్రజలు రాజులు గాజాలరో అట్లే పరమాత్మ (పరబ్రహ్మ) నేను బ్రహ్మయై యున్నానని తెలిసికొనెనని చెప్పినవారితమున జీవుడు బ్రహ్మయని సిద్ధించదు.

‘అహం బ్రహ్మాస్మి’ అను వాక్యమునకు ‘జీవుడు నేను

బ్రహ్మయైయున్నానని 'తెలిసికొనెను' అను నర్థమును చెప్పినచో దేవతలు ముష్టుగు జీవులందరును తమ్ము బ్రహ్మయని తెలిసికొని సర్వభావమును (సరిపూర్ణజ్యమును) పొందిరిని సిద్ధించుటచే తరువాత దేవతలు ఋషులు మునుష్యులు తెలిసికొనిరిని చెప్పి, 'యోయోదేవానాం' ఇత్యాది వాక్యములు వ్యర్థములగును. అందువలన 'అహం బ్రహ్మసిః' అను వాక్యమునకు 'జీవుడు నేనే బ్రహ్మయైయున్నానని తెలిసికొనెను' అను అర్థమును జెప్పుట కుదరదు.

ఈ వాక్యమునకు పైనుండు 'యోయోదేవానాం' అను వాక్యము దేవతలు, ఋషులు, మునుష్యులు వీర్లకును బ్రహ్మకును భేదమును తెలుపుచున్నది. యరియు దేవానాం, ఋషీణాం, మనుష్యాణాం' అను బహువచనపదములచే దేవతలలోను, ఋషులలోను, మునుష్యులలోను పరస్పరము భేదము గలదని తెలియపరచుచున్నది. గనుక ఈ వాక్యము భేదవిషయమునందే ఆధారమగుచున్నది. శంకరాచార్యులుకూడ 'యోయోదేవానాం' అను వాక్యము భేదమునే చెప్పుచున్నదని ఒప్పుకొని మతాభినివేకమువలన ఆ భేదము మిథ్యయని తెలిసికొనవలెను అని చెప్పియున్నారు. వారేమయినను చెప్పని, వేదములన్ననో భేదమునే చెప్పుచున్నవి. అను విషయము నిర్వివాదముగ నున్నది. గనుక ఈ వేదవాక్యముకూడ జీవబ్రహ్మలకు భేదమునే చెప్పుచున్నదిగాని అభేదమును చెప్పదు.

శ్రవం పశుః (నీవు పశువు) అగ్నిర్నాణవకః (ఈ బాలకుడు అగ్నియే) అని చెప్పినచో మనుష్యపశువులకు మాణవకాగ్నులకు ఐక్యము తోచుచున్నను ఎట్లు ఐక్యము కుదరకపోవుటచే మనుష్యుడు పశుతుల్యుడు (పశువువలెనివేకకూన్యుడు) మాణవకుడు అగ్నివద్యుడు (అగ్నివలె పరిశుద్ధుడు) అని అర్థమగుచున్నదో అటులనే శ్రత్త్వ

మనః, అహంబ్రహ్మస్మి, అను వాక్యములకు నీవు బ్రహ్మ, నేను బ్రహ్మ, అను అర్థముతో చుచున్నను, సర్వోత్తమస్వతంత్రస్వ సర్వజ్ఞత్వాదిభిర్గుణైః । సర్వోత్తమస్వతంత్రకామస్వతంత్రసంకల్ప శక్త్యైః । తత్పదార్థస్వమర్థస్తుకించిద్భ్రాదుఃఖజీవనః । సంసార్యయం తద్గతిః జీవాపాకృతలక్షణః । కథమేకత్వమనయోర్భూతజే వివరీతయోః ” అని శంకరాచార్యులు చెప్పినరీతిగ సర్వజ్ఞత్వాల్పజ్ఞత్వాది విరుద్ధధర్మములుగల జీవ బ్రహ్మలకు ఐక్యము కుదరకయుండుటవలన నీవు బ్రహ్మవలె జ్ఞానానందాదిగుణములు గలవాడవై యున్నావుకాని బ్రహ్మయే అయి యుండలేదు. నేను బ్రహ్మవలె జ్ఞానానందాదిగుణములు గలవాడవై యున్నా నే గాని బ్రహ్మయే అయి యుండుటలేదు’ అని అర్థముండుటం బట్టి జీవబ్రహ్మల ఐక్యవిషయమున శ్రుతికి తాత్పర్యములేదని భిన్నా జీవాః సర్వో భిన్నస్తథాపి జ్ఞానరూపతః । పోచ్యంతే బ్రహ్మరూపేణ వేదవాదేషు సర్వతః । అను ప్రమాణవాక్యము నుదహరించి ‘తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యవచేతః’ (౨-౩-౨౯) అను సూత్రమునందు శ్రీమజ్జగద్గురు మధ్వచార్యులవారు స్పష్టముగ జీవబ్రహ్మభేదమును వివరించియుండగ వారు ‘తత్త్వమసి’ ఇత్యాదివాక్యములకు అభేదమునందు తాత్పర్యము గలదని చెప్పియున్నారు అని శ్రీమధ్వచార్యులవారి భాష్యమునకు అర్థమును ఏలాటిమూఢుడునుఁజేయబూనడు. గనుక “ఇదిగాక వీరి మధ్వరాయలే తమ సూత్రభాష్యద్వితీయాధ్యాయములో ప్రథమ పాదమున పృథగధికరణ (తద్గుణసారత్వాధికరణ) మానందు “జ్ఞానానందాదిబ్రహ్మగుణా ఏవ అన్య యతః సారః స్వరూపం, అతః అభేదస్యవచేతః” అని తత్త్వమసి, అహంబ్రహ్మస్మి’ ఇత్యాదిశ్రుతులకు అభేదమే తాత్పర్యమని స్పష్టముగ చెప్పియున్నారు. గనుక అభేదము ద్వైతాచార్యులనబడు మధ్వరాయలకును అభిమతమేయని సిద్ధమగుచుండగా దీనిని వీరు ఖండింపబూనుట యెట్టిదో చదునరులే యూ-

హింతురుగాక.” అని వ్రాముట అత్యంతమముక్తమగుచు వీరి జ్ఞాన శూన్యత్వమును వెల్లడిచేయుచున్నది.

ఇంతేగాక ద్వితీయాధ్యాయతృతీయపాదమున నుండు నీనూత్రమును ప్రథమపాదములో నున్నటుల వ్రాము పండితమన్యుడు తుదకీ వాక్యమెచ్చట నున్నదో యనిగూడ గమనింప లేదని వృద్ధమగుచున్నది.

ఈ ప్రకారముగ ౧. బ్రహ్మసత్యం, ౨ జగన్నిధ్యా, ౩ జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః’ అను నద్వైతమత తత్వములు అవైదికములగుటఁజేసి, అద్వైతమతమవైదికమే. మరియు ఆమతతత్వములు శౌద్ధమతతత్వములే యగుటంబట్టి శౌద్ధమతమే.

“వీరి వేదాంతవిచారణ సివిల్ కేసు అను గ్రంథము సర్వవిధములుగా అసంగతమైనదని దేశమందంతటను నానావిధముల ఖండింపబడియుండుట సర్వవిధితము. అట్లుండియు వీరు తమ వాదము నిలువజెట్టుకొనుటకై తగిన ప్రతిఖండన గ్రంథములను శాస్త్రీయపద్ధతితో రచింపక ఇట్టి కేవల శుష్కప్రకీర్ణలను ప్రకటించుటలో గల లాభమును చేదువరులే యూహింతురుగాక” అని వ్రాసియున్నారు.

అద్వైతమతమునందుఁజెప్పియుండు బ్రహ్మసత్యం, జగన్నిధ్యా, జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః’ అను నీమూడువిషయములందు నొక ప్రమాణమునైననుఁజోపక అసంబద్ధముగ ఏదోదో ప్రతిపించినచో ‘నహిరుతమనురాతి గ్రామసింహస్యసింహః’ అను న్యాయము వనువరించి ఇట్టి మొరగునకును ఉత్తరముచ్చేవారెవరు? ఈ పై మూడు విషయములందఱి కుత్రినూత్ర గీతారూపగ్రంథములయందు ఏదైన ప్రమాణమునిచ్చి ఈమూడు విషయములను సాధింపబూనినచో నట్టాచిని ఖండింప సంసిద్ధులై యున్నాము.

ఇప్పుడు వేదాంతవిచారణ నివిల్లేను అను పుస్తకమునందు వ్రాయబడియుండు ఏవిషయమునకును ఖండనమొనరింపబడక యుండుటచిట్టి ఈ "అనత్యధ్వస్తభాస్కరము" మున్నగు పుస్తకములకు ఉత్తరము నియ్యలేదు. ఇవ్వనావశ్యకమునులేదు. నిర్గుణబ్రహ్మ సత్యము, జగత్తు మిథ్య' జీవబ్రహ్మలకు ఐక్యము గలదని శ్రుతిసూత్ర గీతారూప ప్రమాణముతో పండితులెవరైనకు సమక్షమున వాదరూప ముగనో గగ్గిరూపముగనో సిద్ధపరచినచో నయ్యది విచారింపబడును.

“ఇక వీరు కడవట కొన్ని వాదనియమములను సూచించి యున్నారు. ఉభయులు వాదమునకు గడంగినవిమ్మట పరస్పరసమ్మతితో నిర్ణయింప లేగినట్టి ఈ నియమములను తామే మొట్టమొదటనే స్వానుకూలముగా టిక్కెట్లు మున్నగువాటితో కూడ సిద్ధముగా సూచించుటలో నిజముగా వీరికి ఈ వాదము జేరుగవలెనని యుద్దేశమా లేక ఏదో యొకతీరున పామరలోకమును మోసపుచ్చి ప్రఖ్యాతికొరకై యార్జాటము చేయవలెనని యుద్దేశమా యనుచున్నదిని చేదువరులే యూహింతురుగాక” అని వ్రాయబడియున్నది.

పండితులైన యద్వైతులే మేము చేసియుండు నియమములకు వ్యతిరేకములగు యోగ్యమైన వాదనియమములను స్థలమును వాదముచేయు పండితుల కెల్లను వ్యవస్థజేసి ఐదుగురి గొప్పమనుష్యుల చేవ్రాసిన సహితముగ ప్రసిద్ధపరచినచో ఆనియమముల ప్రకారము ద్వైతులు వాదించ సంసిద్ధులై యున్నారు. కాశ్రుజ్ఞాన శూన్యమైన రాతిభట్టు గామభట్టు పంచాంగం భాస్కరప్పలు మున్నగు అవ్యవస్థితజనులు చేయు ప్రచండప్రతిజ్ఞాపత్రికకు ఎవరు తరము నిత్తురు? కాశ్రుజ్ఞానవిహీనులైన వీరు సభయందు ఏ వాగ్యుద్ధమునఁ జేయఁబాసెదరు! ఆహా! బాహుయుద్ధమునఁ జేయుదురో ఏమో?

“పె్స్సు పేరుకూడ వేయనియ్యక గుప్తవృత్తితో ప్రకటించిన ఈ సవాలు పత్రిక దేశమునకంతటికిని అన్వయించునంతటి విలువకలదియో, మార్కెట్టులోని వంకాయల సవాలు యొక్క విలువకలదియో చదువరులే యూహింతురుగాక.” అని వ్రాయబడియున్నది. ఇది అత్యంతమయ్యుక్తము. ఎట్లనగా—

క్రిందపేరువేయక పత్రికను ప్రసిద్ధపరచినచో ఈ పత్రిక ఎవరిది యనుదానిని పె్స్సువారినడిగి తెలిసికొనుటకు పె్స్సుయొక్క పేరువేయ నావశ్యకము. పత్రికను ప్రసిద్ధపరచినవారే తమపేరును స్పష్టముగ వ్రాసియుండ “ప్రెస్సుపేరుకూడ వేయనియక గుప్తవృత్తితో ప్రకటించియున్నాను” అను నిట్టి యాక్షేపమును మూర్ఖులుచేయుదురే గాని ప్రజ్ఞులచేయరు.

ప్రెస్సుపేరు వేసిననే దేశమునకంతటికిని అన్వయించును. పత్రిక ప్రసిద్ధపరచినవారిపేరు వేసిన దేశమునకంతటికిని అన్వయించదు. వంకాయలనమ్మెడి మార్కెట్టులకు మాత్రమన్వయించుననుటను వంకాయలదియవారు మాత్రమే తెలిసికొనెదరేగాని శాస్త్రజ్ఞులు (వివేకులు) తెలిసికొనరు. ఇంతకు పత్రికలో పె్స్సుపేరువేయకయుండుట పె్స్సువానితప్ప అని తెలుసుకొనని ఈ అన్నంభట్టులను ఏమనవలెను?

* ఓ బాహుళాలియగు బాలకుడా! ఏదో ఒక ఊరియందు శుభశబ్దమైన ముగ్గురు రాజపుత్రులుండిరి. అయితే వారిలో నిద్దరు

* బాలన్యహి వినోదాయ ధాత్రీ వక్త్రీ కుభాంకథాం! క్వచిత్ సన్తి మహాబాహో రాజపుత్రాస్త్రయశ్శుభాః । ద్వాన బాతౌ తన్తౌ కన్తు గర్భ ఏవ సచ స్థితః । వసన్తి తే ధర్మయైతా అత్యనాసతి వత్తనే । న్యకీయాచ్ఛాన్యనగరాన్నిర్గత్య విమలాశయాః । గచ్ఛన్తో గగన్ వృక్షాన్ దద్యుఃఫలకాలినః । భవిష్యన్నగరే తత్ర రాజపుత్రా

పుట్టియే యుండలేదు. మరియొకడు గర్భమునందు వానమునే జేయ లేదు. ఆముగ్గురు ధర్మముగలవారై అత్యంతసునత్యమగు పట్టణమున నుండిరి. శుద్ధాంతఃకరణులగు నాగాజపుత్రులు తమ శూన్యనగరము నుండి వెళ్ళినవారై ఆకాశమునందు ఘోములనోనిండిన నృశములనుఁ జూచి. వేటనాడు నాముగ్గురు బిడ్డలు ముందు కలుగజోవు పట్టణమున ఈదినమే సుఖముగ వసించిరి. ఈ రీతిగ దాదిచే చెప్పబడెను. దీనిని విచారశూన్యమగు బుద్ధిచే ఆబాలుడు ఎట్లు నిశ్చయమని తెలిసికొననో అట్లే విచారశూన్యమగు బుద్ధిగలవారికి ఈ కథవలె సంసార రచనగూడ యుండును. అని విద్యారణ్యులు తమచే రచించబడిన 'పంచదశీ' యను గ్రంథమునందు 'వేదాదిశాస్త్రములు, అద్వైతమతము మొదలైన సమస్తమైన జగద్విచారము దాది బాలకునికి జెప్పిన కథవలె అసంగతములయినవి. అవివేకులచే 'తెలుసుకొనదగినదేగాని వివేకులచే తెలిసికొనదగినది గాదు' అని చెప్పియుండుటచే ఈ శాస్త్రాల వారు చేసిన విచారమున్ను అసంగతముగనున్నందున ఇద్దానిని అవివేకులు గ్రహించెదరు గాని వివేకులు గ్రహించరు.

ఈ సవాలు పత్రికాఖండనమును ప్రచురించిన తరువాత కల్యాణానందభారతీని రహస్యముగా నభినందించి యెవరికిని తెలుపకయే గుంటూరికి పంపిరి. వీరు గుంటూరికిపోవునది యెట్లో తెలుసుకొని ముగి రా|| రా||శ్రీ లాంగ్లే, యం. భీమసేనరావుగారు ఈ క్రిందివిధముగ

ప్రయోగపితే । సుఖమద్య స్థితాః పుత్రీ మృగయాన్యవహారిణః ।
 భాత్యేతి కథితా రామబాలకాఖ్యాంకా శుభా । నిశ్చయం స యయా
 బాలో నిర్విచారణయాధియా । ఇత్థం సంసారరచనా విచారోజ్ఞతచేత
 సామ్ । బాలకాఖ్యాంకావేత్తమవస్థితిముపాగతా । (సుబోధపంచ
 వక్యామ్.)

ప్రకటించి తత్క్షణమే యందొక ప్రాంతానికి రైలులో కూర్చుండియుండిన కల్యాణానంద భారతికి యిచ్చునట్లు చేసిరి. ఈ ప్రకటనచూచి ఆదవాని యందు జరుగు కలనరము నావుటకు రైలులోవచ్చిన యీ మాంతాచారి హృదయమెంత కలనరమున కాకరమయ్యెనో యనునది అచ్చట నున్న జనుల కే చక్కగ తెలిసియుండవచ్చును.

స త్య మే జ య ము .

అద్వైతప్రబోధక సంఘము ఆదవాని, శ్రీకల్యాణానంద భారతి
మాంతాచార్యుని, పౌరులకు ఆదవాని
లాంగ్లే యం. భీమసేనరావు వ్రాసిన

బ హి ర ం గ లే ఖి .

అద్వైత సంఘములో వ్రముఖులు, జ్యోతిష్కులు, ఉపాధ్యాయులు, పండితులు, వకీళ్లు, వ్యాపారస్తులు, సత్య, అహింస, శమదమాది అమూల్య ధర్మములే ప్రాధాన్యమువహించిన బ్రాహ్మణజాతిలో పుట్టినవారైన వీరు తామె స్వయముగా శ్రీ ఉత్తరాది స్వాములవారి తో వాదమునకు యేర్పాటు చేసుకొనిపోయి, అట్లుమాట్లాడిన మాటకు కట్టుబడక తాము చేసిన తప్పును ఒప్పుకొనక తప్పునే ఒప్పుని సాధించుచు తమకు జయమైనదని ఎదతట్టుకొని ఆర్భాటము చేయుట శోచనీయముగా నున్నది.

సదరీ సంఘము తరపున శ్రీయత పుట్టప్ప రామచంద్రప్ప అను వారలు గుంటూరు స్వాములనుండి వచ్చిన తంతిని ఉత్తరాది స్వాముల వారికి ద్వైతాద్వైత విచారముల పరస్పర వాదోపవాదములుగా జరుపవలెనని యేర్పాటు చేసుకొని ఆప్రకారము తమస్వాముల

వాడు ఒప్పింపట్టు తీరియిచ్చిరి. అదేదినము బ్రహ్మశ్రీ కథానాగరం చితంబరభట్లు మాంతాచార్య స్వాములకును ఉత్తరాది స్వాములకును ద్వైతాద్వైత విషయమున వాదోపవాదములు జరుగునను బహిరంగ లేఖనను యీ యూరియందే కాక తదితర గ్రామములకు పంపిరి. ఇట్లు యేర్పాటుచేసియు నిట్టిసభను యేర్పాటు చేయుకుండుటయే కాక మీదు మిక్కిలి ఉత్తరాదిస్వాములవారే రామచంద్రభట్లును పిలిపించి గుంటూరు స్వాములతో వాదము చేయుదుమని చెప్పినారనుట అసత్యమును అలౌకికమును తేటపడుచున్నది. ఇప్పుడుకూడ మించిపోలేదు అద్వైతసంఘస్థములు తమగౌరవమును నిలువజెట్టుకోదలచినేని వాగు ఏకార్యక్రమమును తెలుపుదురో ఏ వణమును (లక్షరూపాయలుగాని అథవా పరస్పర మతముల మాడ్చులుగాని) నిర్ణయింతురో, ఏస్థలము ఏర్పాటుచేయుమరో మాకుతక్షణమే బహిరంగ లేఖ మూల కముగా వారిస్థములు సంతకములతో తెలిపిన నేను మా స్వాముల వారితో వారి కార్యక్రమమునకు ఒప్పించు చున్నానని ఇందుమూల కముగా ఘంటాపథముగా సందరిని హెచ్చరించుచున్నాను. అట్లు చేయనియెడల యీ అద్వైత సంఘమువారి సంతకమే గాక వారి స్వాములవారితోగూడ సంతకము చేయించి జయపత్రమును శ్రీ ఉత్తరాది స్వాములవారి సన్నిధికి ఖడ్గుగావచ్చి సమర్పించుట వాటిధర్మము.

శ్రీ మాంతాచార్యస్వామి వారికి:—

మీరు మీసభలో, నేను మీదగ్గరకు ఉత్తరాదిస్వాములవారి తరపున నుండి కీలువేసిన సవాలు పత్రికను తీసుకొనిరాలేదని మా త్రము చెప్పి నాతోమాట్లాడిన యితర విషయములు సభలోచెప్పక మీయట్టివాడు దాచిపెట్టుట విని నాకునిగుల సంతాపకరమైనది.

నేను తమ నన్నిటికి ౩ రోజులువచ్చి, రోజును మూడు 1, 2 గంటలు మాటలాడితిని. తాము ఆ మూడు రోజులును, వాదోపవాదములకు తాము రాలేదనియు అద్వైతోపన్యాసములను మాత్రముచేయు మమ్ములను [మాంతచాల్లవారిని] పిలిపించినారనియు చెప్పితిరి. “అయినను మా శిష్యుల పుద్గేత్యములను బట్టి వాదోపవాదముల జరుపుటకు నాకు సామర్థ్యమున్నది. జరిపెదను. అయిన మీ స్వాములవారికి సివిల్ కేసు ఖండనలు రెండు పుస్తకములు శ్రీముఖమును పంపినాము.” అనియు “అందుకు జవాబు వారినుండి గాలేదు” అనియు ఆమూడు పుస్తకములు నాకిచ్చి “దానికి జవాబు వచ్చునరకు వాదము నలు పను అని ప్రతిజ్ఞ చేసినాను” అని చెప్పితిరి. అందుపైన నేను “తాముభయులు కలసినప్పుడు తత్ఫండనమే పరస్పర వాదరూపమున జరుపవలెను” అని ప్రార్థించగా మీరు “తపాలుద్వారా రావలెనేకాని పరస్పరము కలయనని చెప్పియూ మీసభలయందు జరిగిన విషయము పూర్తిగా చెప్పక యుండుట జూడగా అనత్యమే సిద్ధాంతముగా అంగీకరించిన యీ యూరి అద్వైత సంఘమువారి గాలి, మీకుకూడ సోకినదని నాకు స్పష్టమగుచున్నది. అయినను చింతలేదు. పై సంఘము వారికి వాదోపవాదముల విషయమై కార్యక్రమమును పణము స్థల నిర్ణయములు తమకుకూడ అన్వయించుచున్నవి. ఈ ప్రకారము మీరు సంసిద్ధులైతిరేని, మీస్వంత సంతకముతో నుండిన బహిరంగ లేఖను ప్రకటింపవలయును. లేనిచో జయవ్రతముమీరు స్వయముగా ఉత్తర రాధిన్యాములవారికి నొసంగకపోవుట సనాతనధర్మముయొక్కయు అందునయతులగు మీయొక్కయు కర్తవ్యముకాదు మీరొకచేత యీ ఊరిని విడిచినను టూపైనను ఈ యూరి అద్వైతి ప్రబోధక సంఘముపైనను మిగిలిన అద్వైతులపైనను యీ నవాలు కలదని మరల మరల మిమ్ములను హెచ్చరించుచున్నాను.

అడవాని పురమహాళయాలారా !

ఈయూరియందు, దైవతాదైవత చర్చల విషయము మీకందరికి తెలిసియేయున్నది. ఈ విచారమున ఉభయవాదులలో, ఎవరు మొదట కార్యక్రమమునకు ఒప్పి వెనుక తొక్కుచున్నారో, యెవరికి జయమో, యెవరికి అవజయమో, యెవరిది సత్యమో, యెవరిది అసత్యమో తెలియునది మీకు అవశ్యకర్తవ్యము. పై వివరించిన కార్యక్రమమును, పణమును, స్థలమును ఏరాము చేసినరీతిగా నేను ఒప్పికొని శ్రీశ్రీ త్రరాది స్వాములవారిని, వాదమునకు పిలుచుకొనివచ్చు జవాబుదారి నాదిగా ఉన్నది. కనుక మీరైనను అదైవత ప్రబోధక సంఘమువారినిగాని వారితరపున వచ్చిన శ్రీమాంతాచార్యస్వాముల వారినిగాని వాదోపవాదములకు పోత్సహించి ఉభయలవాదములను వినుభాగ్యము కలుగజేసి పుణ్యము కట్టుకొనరాదా !

శ్రీయుత గట్టుతాయప్పశ్రేష్ఠిగారి యింటియందు, సదకు శ్రేష్ఠి యొక్కయు శ్రీజాలావడి తిమ్మయ్య, రొట్టగల్లు శివప్పశ్రేష్ఠియొక్కయు ము. చొక్కానహల్లి కృష్ణరావు వీరల సమక్షమందు, పైనవాలును అదైవత సంఘములో ప్రముఖులగు బ్రహ్మశ్రీ కథాసాగరం చిదంబర శాస్త్రి తొగర్చేడు భాస్కరశాస్త్రిలు, కె. కృష్ణరావు మొదలగు మమారు 20 మందికి, పైనవాలువేసి, బ్రహ్మశ్రీ భాస్కరశాస్త్రిలను సభానియమములను వ్రాసి శ్రీ గట్టుతాయప్పశ్రేష్ఠిగారికి నీయవలయు వనియు; అట్లు యియ్యబడిన కార్యక్రమమును తీసుకొని సదరి గట్టు తాయప్పగారు నాతో శ్రీశ్రీ త్రరాదిస్వాములవారి దగ్గరకు రావలయు వనియు, అట్లు తీసుకొని రాబడిన కార్యక్రమమునకు శ్రీశ్రీ త్రరాది స్వాములవారి కిటును సంతకము వెయించుట, నాజవాబుదారియనియు.

చెప్పితిని. అందులకు బ్రహ్మశ్రీ భాస్కరకాశ్మీ యొప్పుకొనక 12వ శ్రీముఖమునకు జవాబిచ్చిన నేకాని మేము మాట్లాడమని చెప్పి, యిప్పుడు లేనిపోని మాటలతో కాలక్షేపము చేయుట వీరిపాంగిత్వ ప్రాబల్యమును సత్యమునందు దృష్టిని వెల్లడించుచున్నది. ఇంతేకాక ఈ ఉభయస్వాములవారు కలియువిషయమున శ్రీబగద్గురు ప్రెస్ మతపతి శ్రీయ్యతరాచమ్యుగారు ఈవిషయమున ఖుద్ధన శ్రీమాంతాచార్య స్వామియో మాట్లాడిరి మఃరాఃరాశ్రీ అర్థశేరి బసవగౌడుగారు వారిప్రముఖులతో మాట్లాడిరి. నేను శ్రీమాంతాచార్య స్వాముల వారితో ఖుద్ధనమాట్లాడినప్పుడు అచ్చటనే యుండిన శ్రీయ్యత కొప్పురం వెంకటనరసయ్యగారుండిరి పై చెప్పినవారిని అంతరంగమున అడిగిన నిజస్థితి స్పష్టముగా తెలియుచున్నది.

శ్రీమాంతాచార్యులవారు ఊరువిడిచి పోవుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఇట్టిసందర్భమున వారు యిచ్చటికివచ్చిన కార్యమును వ్యవస్థ చేయకపోవుట వారికి నీతికాదు. వ్యవస్థలగువరకు వారిచ్చటవుండుటన్యాయము' అట్లుచేయు నెడల వాదోపవాదములకగుభిన్నము నేనేభరింతును ఈవాదోపవాదములు జ్ఞానదాయకములు పరస్పరవిరుద్ధములగు ద్వైతాద్వైతములు మోక్షసాధనములనుట అనుచితము దీనిలో నేదైన నొకటి యబద్ధముగానుండవలెను అద్వైతమతములో నిర్గుణనగుణ, నిష్క్రియ క్రియ భేద ఐక్య, యిట్టిపరస్పర ద్వంద్వభావముతో వుపాసించుటవలన మనస్సు డోలాయమానమై యుండి చిత్త శుద్ధికలుగుటలేదు, చిత్త శుద్ధిలేనిచో జ్ఞానముపుట్టదు జ్ఞానములేనిచో మోక్షము లభింపదు, దీనిలో జ్ఞానసాధనమేదియని కనుగొనుట మనకు విధియైయున్నది జ్ఞాన సాధనమునకు ప్రతిబంధకమైన శోపకావములకు యిండుకావులేను

విష్వక్త పాఠముద్ధితో విచారము చేయవలసిన విషయమని అందరికి విషయ
పూర్వకముగ మనవిచేసికొను చున్నాను.

ఇట్లు

అదనాని }
30.12.85 }

తమ మిత్రుడు,

లాంగ్లే, యం. భీమసేనరావు.

తదుపరి 31.12.1935 నాడు శ్రీవారిని అభినందించుటకీ

క్రిందివిధమున ప్రచురించి ప్రకటించిరి.

శ్రీ:

ప్రకటన.

అర్యమహాశయులారా !

ఈదినము (31.12.1935) పాయంత్రీము క్రింది కార్యక్రమము
వనునరించి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య తావద్ద్యనేక గుణసం
పన్నులును వైష్ణవసిద్ధాంత ప్రతిష్ఠాపనాచార్యులైన జగద్గురు శ్రీమ
మల్లరాది వ్రతాధీశుఁగు శ్రీసత్యధ్యాన తీర్థ శ్రీపూజ్యపాదులవారికి
అంస్తిక జనస్తామము అభినందన మొనరింతురు కావున చాతుర్వర్ణ్య
ముల వారందరు కార్యక్రమమున పాల్గొని కృతార్థులగుదురుగాక
యని ప్రార్థించుచున్నాను.

కార్యక్రమము

(1) 4 ఘంటలకు లాంగ్లే భీమసేనరావుగారి భవనము నుండి
శ్రీవెంగళాపురాంజనేయస్వామి దేవాలయమునకు శ్రీస్వాములవారి
విజయము,

(2) 4.30 నుండి 5.30 వరకు పండితోపన్యాసములు.

(8) 5-80 నుండి 6 వరకు అభినందన పత్రికా సమర్పణము

(4) 6 ఖంబలనుండి ప్రసాదము

దైవతసంఘప్రమాదినిసభ ఆదవాని

ఇట్లు,

81—12—35

యం. భీమశేనరావు,

ప్రసిద్ధులు.

పై ప్రకటన మేరకు బ్రాహ్మణాది చాతుర్వర్ణ్యములవారును నా నభయంబుచాలాసిరి. కాశీ, పండరపురము, తిరుపతి, సతాగా మున్నగు ప్రదేశములనుండి వచ్చిన పండితప్రకాండులు సన్మసింబిరి. తరువాత అభినందన పత్రికా వివిధముగా చదువబడెను.

శ్రీ

శ్రీ మత్పురమహాసంపరిచారిజకాచార్యత్వాద్యనేక గుణసంపన్నులును, సద్దైవ్యుల సిద్ధాంత ప్రతిష్ఠాపనాచార్యులును, దిగంత విశ్రాంత కీర్తివిరాజమానులును, అద్వైతధావంత భాస్కరులును, సకల వేదాంతకామ్రపారంగతులును, జ్ఞానధనులును, శ్రీరామచంద్ర వేద వ్యాస పాదపద్మారాధకులును, శ్రీసత్యజ్ఞాన తీర్థకర కమలసంజాతులును శ్రీమదుత్తరాది మతాధీశులును అగు జగద్గురు

శ్రీ సత్యధ్యాన తీర్థ శ్రీ పూజ్యపాదారవింద

సన్నిధానమున

ఆదవాని దైవతసంఘ ప్రమాదినిసభ వాగు భక్తిపురస్కరపంజన

శతంబుతో తమ కృతజ్ఞతను వెల్లడిచేయుటకై సమర్పించిన

అభినందన పత్రిక

గురు శ్రుతా !

శిష్యప్రతిభయందుఁ దమసహజగురు సరిపూర్తానుగ్రహముంచి

మాపురమునకు దిగివెళియుచుచేసి మమ్మునుగ్రహించినందులకు మీ పూజ్యచరణకమలనన్నిధిని వందనసహస్రంబు నర్పించుచున్నారము. యశీంచా!!

శిష్యజనోద్ధరణమునకై తమశాస్త్రనిహిత ధర్మ ప్రతిపాదన మును శిష్యానుగ్రహోద్ధము మీ సచ్చాస్త్రపాఠ ప్రవచనమును మీ బోధకతాశక్తిని, మీ దానశౌర్యమును, వీక్షణ మాత్రిముననే యెట్టి సూక్ష్మవిషయమునైనను గ్రహించు యదృశ ప్రతిభను, గంగా నగివంతివలె ననర్గళమగు మీ వాక్పాతురీగరిమను వర్ణించుటకు మేమెంతవారము.

మహాయావాది గజపంచాననా!!!

జ్ఞానమూర్తాండులగు మీరుదయించుటచే దుర్గతతిమిరములు పలాయనమయ్యెను. పండితశ్రేష్ఠులని పొగడొందు ప్రతిపక్షులు రూపుమాసిరి. దుర్వాది గజములు మీ వేదాంతోపన్యాస గర్జనము లకు బెదరి దిగంతములకుఁ జెప్పుకయే బారెను. ఆసీతుహిమాచల పర్యంతము ద్వైతదుందుభి మోసెను. ఇట్లొనర్చిన మీయదృశ మహిమను కొనియాడ నెవరితరము.

జ్ఞానతేజోనిధి!!!!

మీమహామహిమను మీయసాధారణశక్తినిగ్రహింపని కొందరు మినుముల డీకొనదలఁచును తుదకు బ్రచండ భాస్కరునిజూచిన ఘోరములవలె తలదాచుకొనిరిని యెల్లరకు దెల్లంబయ్యె. నజ్జరు లానందంబు నొందిరి.

కరుణానముద్రా!!!!

తమ సద్గుణములను బొగడమేమెంతవారము మీదర్శన లాభ మునే దనులమెతిమి తమ సహజమగు శిష్యవాత్సల్యముతో

విజ్ఞానగ్రహించుటకు మేమంతయుఁ గృతాంజలులై వ్రోగించు
మన్నారము.

ఇట్లు విన్నవించు

యుష్మదత్యంత ప్రియశిష్యులు

అదవాని
31-12-1935

} ద్వైతసంఘప్రమోదినీనభవారు

సభాసంతరము, పురవాసులలో అద్వైతులలో కొందఱు తప్ప
మిగిలిన వారందఱు శ్రీవారి నూరేగించు ఉత్సవమున పాల్గొనిరి.
భూసురుల వేదఘోషలు పిక్కటిల్లి, గాయకుల గానముల చెలరేగ
వేత్తవాస్తవులు బరాబరులొనరింప, పండితులిటువంటి శ్రీవారికి చామర్
ముల వైవ బహువిధ వాద్యవిభవములతో తదుత్సవము రాజసింధు
లందుఁజేయఁబడి రాత్రి 11 గంటలకు సమాప్తి చేయబడెను. శ్రీవారు
తమయనుగ్రహ సూచకార్థము చాతుర్వర్ణములవారికి ఫలమంత్రితా
క్షతులనుగ్రహించి మహనటిరోజున అదవానిపురము వీకి వారి నాగ
మునకు విజయము చేసిరి.

ఉపసంహారము:—

మనుష్యుడెవఁడేకాని యోగ్యతకుఁదగని కార్యమునకుఁబోడం
గరాదు. శ్రుతిజ్ఞానము లేకున్న మానె నామాన్యశబ్దార్థజ్ఞానము కూడ
లేనట్టి యిట్టి నిర్క్షరకుక్షులు యద్వితీయసండితులని పేర్కొన్న శ్రీమ
దుత్తరాది స్వాములవారితో శాస్త్రచర్చకుఁగడంగుటతగదు. కొండను
శీకొనుటయే కాకమతేమి? “వివాహశ్చ వివాదశ్చ సమయోరేవశో
భతే” యన్నట్లు తమకు సమానవీర్యులు ఇట్టివిచారమునకుఁగడంగిన
శ్రీవారు విచారము చేసియుండురని నమ్మెదను. సంస్కృతభాషా
జ్ఞానములేని యిట్టి పెట్టూరి నరసరామశాస్త్రి యవివేకపువ్రాతలకును
శాస్త్రజ్ఞానము లేక “యెవఁజేనాప్యహయేనప్రసిద్ధః పురుషోధన”

మాపురమునకు దిగివిజయము చేసి మమ్మును గ్రహించినందులకు మీ పూజ్యచరణకమలనన్నిధిని నందనసహస్రంబుల నర్పించుచున్నారము. యశించా!!

శిష్యజనోద్ధరణమునకై తమశాస్త్రవిహిత ధర్మ ప్రతిపాదన మును శిష్యానుగ్రహార్థము మీ సచ్చాస్త్రచాత ప్రవచనమును మీ బోధకతాశక్తిని, మీ దానశౌర్యమును, ఏక్షణ మాత్రిముననే యెట్టి సూక్ష్మవిషయమునైనను గ్రహించు యద్భుత ప్రతిభను, గంగా న్నివంతివలె ననర్గళమగు మీ వాక్పాతురీగరిమను వర్ణించుటకు మేమెంతవారము.

మౌనమానాది గజపంచాననా!!!

జ్ఞానమార్గాందులగు మీరుదయించుటచే దుర్బుధతతిమిరములు పలాయనమయ్యెను. పండితశ్రేష్ఠులని పొగడొందు ప్రతిపక్షులు చూపుమాసిరి. దుర్వాది గజములు మీ వేదాంతోపన్యాస గర్జనము లకు బెడరి దిగంతములకుఁ జెప్పుకయే బారెను. ఆ సేతుహిమాచల పర్యంతము ద్వైతదుందుభి మోహింపెను. ఇట్లునర్చిన మీయద్భుత మహిమను కొనియాడ నెవరితరము.

జ్ఞానతేజోనిధి!!!!

మీమహామహిమను మీయనాధారణశక్తిని గ్రహింపని కొందరు మినుముల డీకొనదలచియు తుదకు బ్రచుడ భాస్కరునిజూచిన ఘూకములవలె తలదాచుకొనిరని యెల్లరకు దెల్లంబయ్యె. సజ్జను లానందంబు నొందిరి.

కరుణాసముద్రా!!!!

తమ సద్గుణములను బొగడమేమెంతవారము మీదర్శన లాభ ఘట్టనే ధన్యులమైతిమి తమ సహజమగు శిష్యవాత్సల్యముతో

మహానుగ్రహిణులకు మేమంతయూ గృహంజలులై వాగ్దానము చేసినాము.

ఇట్లు విన్నవించు

ఆదవాని

31-12-1935

యుష్మదత్యంత ప్రియశిష్యులు

ద్వైతసంఘప్రమోదినీసభ వారు

సభాసంతరము, పురవాసులలో అద్వైతులలో కొందరు తప్ప మిగిలిన వారందరు శ్రీవారి సూరేగింపు ఉత్సవమున పాల్గొని భూసురుల వేదఘోషలు పక్కటిల్ల, గాయకుల గానముల చెలరేగ వేత్రహస్తయు బరాబరులొనరింప, పండితులిటువటు శ్రీవారికి చామరముల నైవ బహువిధ వాద్యవిభవములతో తడుత్సవము రాజవిధులందుఁ జేయఁబడి రాత్రి 11 గంటలకు సమాప్తి చేయబడెను. శ్రీవాసు తమయసుగ్రహ సూచకార్థము చాతుర్వర్ణ్యములవారికి ఫలమంత్రితా మునుగ్రహించి ముగసటిరోజున ఆదవానిపురము వీడి హరివాణమునకు విజయము చేసిరి.

ఉపసంహారము:—

మనుష్యుడెవడేకాని యోగ్యతకుఁదగని కార్యమునకుఁదొడంగరాదు. శ్రుతిజ్ఞానము లేకున్న మానె సామాన్యశబ్దార్థజ్ఞానము కూడ లేనట్టి యిట్టి నిరక్షరకుక్షులు యద్వితీయపండితులని పేర్కొన్న శ్రీమదుత్తరాది స్వాములవారితో శాస్త్రచర్చకుఁగడంగుటతగదు. కొండలు ఊకొనుటయే కాకమతేమి? “వివాహశ్చ వివాదశ్చ సమయోరేవశోభతే” యన్నట్లు తమకు సమానవీర్యులు ఇట్టివిచారమునకుఁగడంగిన శ్రీవాసు విచారము చేసియుండురని నమ్మెదను. సంస్కృతభాషాజ్ఞానములేని యిట్టి పెట్టూరి నరసరామశాస్త్రి యవివేకపువ్రాతలకును శాస్త్రజ్ఞానము లేక “యెనకేనామృతాయేనప్రసిద్ధః పురుషోధరా”

యను కల్యాణానందభారతీ మాంతాచార్యుల గడవిడలకు వాడు త్రవ
మీయబారు. వీరి యవివేకపు వాగ్రేతలకు వారు నవ్వి యుండును.

గృహచారము చాలక యీ పెట్టూరు నరసరామశాస్త్రి ఆద
వానికి వచ్చి యుండెను. కాబోలు. జ్ఞానహీనులగు నాదవాని యద్వై
తులు యీ యూరిపేరువేసి ఈశాస్త్రిని శునశ్శేఫునిగా చేసిరిగాని
తామెందులకు ముందుపడి వాదించి తమగుతమును నిలువబెట్టుకొన
వోయితింపరైలో తెలియకున్నది శాస్త్రిజ్ఞానముకలవాడెవడును
నిట్లు వెనుకంజ వేయడు. శ్రీహ్వములవారిని నిమిషమాత్రమున
జయింపగలమని నందుగొందులయందు పామకుల యెదుట మాట
లాడుటయే వీరికార్యమని యూహింపవలసియున్నది ఇట్టి గొప్ప
భాస్కరప్పల తలలోపడిన యిట్టి పెట్టూరి నరసప్పలు ఇహవరములకు
దూరలగుటయే గాని వేరుండదు.

10667

